

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Płocka

Aktualizacja na lata 2007 – 2013

Płock, czerwiec 2008

Spis treści

Wstęp	4
Część I. Zagadnienia ogólne.....	6
Rozdział I. Zakres pojęciowy „rewitalizacji” i Lokalnego Programu Rewitalizacji (LPR).....	6
Część II. Charakterystyka miasta Płocka.....	8
Rozdział I. Ogólne uwarunkowania rozwoju miasta.....	8
1. Uwarunkowania geograficzne, historyczne, krajobrazowe i przyrodnicze.....	8
1.1. Położenie administracyjne i geograficzne.....	8
1.2. Powiązania z innymi ośrodkami.....	9
1.3. Walory krajobrazowe i przyrodnicze	10
1.4. Historia, zabytki.....	10
1.5. Turystyka i rekreacja.....	13
1.6. Struktura przestrzenna Miasta.....	13
2. Zagrożenia w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego.....	14
2.1. Zagrożenia ruchami masowymi w obrębie Skarpy Wiślanej.....	14
2.2. Poważne awarie.....	15
2.3. Zagrożenia powodzią	15
2.4. Zanieczyszczenia wód powierzchniowych, wglębnych oraz gleb	16
2.5. Zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego.....	16
2.6. Hałas.....	17
2.7. Promieniowanie elektromagnetyczne.....	18
2.8. Lasy ochronne.....	18
2.9. Bariery stanowiące zapory dla swobodnego przepływu powietrza.....	18
Rozdział II. Sfera gospodarcza.....	20
1. Podmioty gospodarcze w Płocku.....	20
2. Bezrobocie w Płocku	21
Rozdział III. Sfera społeczna.....	25
1. Struktura demograficzna i społeczna w Płocku	25
1.1. Sytuacja demograficzna	25
1.2. Wsparcie społeczne.	27
1.3. Stan bezpieczeństwa w Płocku.....	28
1.4. Dochodowość gospodarstw domowych w Płocku	30
1.5. Struktura organizacji pozarządowych.....	36
Rozdział IV. Zarządzanie przestrzenią miasta - zagospodarowanie przestrzenne.....	37
1. Struktura własności i użytkowania gruntów i budynków dla miasta Płocka	37
2. Ochrona lokalnego dziedzictwa kulturowego.....	39
4. Polityka przestrzenna miasta.....	40
5. Płock - obszary zdegradowane w mieście pod względem przestrzennym.....	41
Rozdział V. Charakterystyka miasta w aspekcie rewitalizacji - podsumowanie.....	43
Część III. Powiązania Lokalnego Programu Rewitalizacji z dokumentami strategicznymi.....	44
Część IV. Założenia Programu Rewitalizacji Miasta Płocka.....	50
Rozdział I. Obszary rewitalizacji.....	50
Rozdział II. Charakterystyka obszarów zdegradowanych	55
Obszar A – Tereny Miejskie:.....	55
Osiedla Stare Miasto i Kolegialna.....	55
Radziwie.....	57
Osiedla Dobrzyńska, Skarpa A i B.....	57
Osiedle Tysiąclecia.....	58
Osiedle Łukasiewicza.....	58

Osiedle Wyszogrodzka.....	59
Osiedle Międzytorze.....	59
Osiedle Trzepowo.....	60
Osiedla Dworcowa i Kochanowskiego.....	60
Obszar B - Tereny sportowo - rekreacyjne	61
Rejon ul. Rybaki z zespołem zabudowy mieszkaniowej.....	61
„Sobótka” wraz z portem jachtowym.....	62
Obszar C – Tereny poprzemysłowe.....	62
Fabryka Maszyn Żniwnych.....	62
Kostrogaj z zabudową produkcyjno - składową.....	63
Cukrownia „Borowiczki”	64
Stocznia - Radziwie	64
Mleczarnia na Radziwiu	65
Cegielnia w Górach.....	65
COTEX.....	65
Obszar D – Tereny Powojenne.....	66
Zarys historii.....	66
Obszar byłej Jednostki Wojskowej.....	68
Obszar byłego poligonu wojskowego.....	68
Rozdział III. Misja, priorytety, cel ogólny i cele szczegółowe Rewitalizacji Miasta Płocka	70
Rozdział IV. Rewitalizacja w ujęciu projektowym.....	71
Rozdział V. Finansowanie projektów rewitalizacyjnych.....	76
Część V. Wdrożenie, realizacja, monitorowanie i aktualizacja Programu Rewitalizacji.....	77
Rozdział I. System wdrażania, monitorowania i oceny Programu Rewitalizacji.....	77
Rozdział II. Wskaźniki produktów i rezultatów.....	79
Rozdział III. System okresowej aktualizacji Programu we współpracy z lokalnymi partnerami społeczno – gospodarczymi.....	80
Rozdział IV. Promocja Programu Rewitalizacji.....	81

Wstęp

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Płocka, stanowiący identyfikację potrzeb w zakresie rewitalizacji zdegradowanych obszarów miasta Płocka w kontekście wykorzystania funduszy strukturalnych w latach 2005 – 2013 oraz kierunkowo do 2020 r., został uchwalony w 2005 r. Stanowił w latach 2005 – 2006 podstawę do ubiegania się przez miasto Płock o środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (ZPORR), na realizację działań zawartych w Priorytecie 3 – Rozwój Lokalny, w ramach działania 3.3. „Zdegradowane obszary miejskie, przemysłowe i powojkowe” oraz poddziałania 3.3.1. - „Rewitalizacja obszarów miejskich”. Program został przyjęty z założeniem, że jest dokumentem „żywym”, nieprzerwanie realizowanym, o cyklicznym procesie aktualizacji, dostosowującym zakres działań rewitalizacyjnych do aktualnych problemów Miasta oraz jego rzeczywistych potrzeb.

Trzy lata, które minęły od czasu uchwalenia Lokalnego Programu Rewitalizacji, to okres zbyt krótki do przeprowadzenia zmian strukturalnych w mieście w stopniu skutkującym dezaktualizacją strategicznych celów. Jednak zmiana sytuacji społeczno-ekonomicznej, dezaktualizacja danych, wnioski i doświadczenia z dotychczasowego przebiegu procesu rewitalizacji, identyfikacja nowych potrzeb i projektów sprawiły, że potrzeba aktualizacji stała się oczywistością. Ważną przesłanką do podjęcia prac weryfikujących program jest także dalsza decentralizacja programowania rozwoju regionalnego. Dotychczasowy ZPORR zastąpiony został 16 regionalnymi programami operacyjnymi. Niezbędnym stało się więc wprowadzenie zapisów dostosowujących Program do wymogów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego określającego zasady finansowania przedsięwzięć rewitalizacyjnych ze środków strukturalnych w latach 2007 – 2013 oraz innych programów finansowanych ze środków unijnych.

Podstawą metodyczną aktualizowanych zapisów Lokalnego Programu Rewitalizacji jest dokument - Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego podpisany przez Komisję Europejską w dniu 11 października 2007 r. oraz jego Uszczegółowienie. Aktualizowany Lokalny Program Rewitalizacji jest spójny z celami Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020 oraz dokumentami krajowymi określającymi priorytety w zakresie rozwoju regionalnego, m.in. Strategią Rozwoju Kraju 2007 – 2015 oraz Narodowymi Strategicznymi Ramami Odniesienia 2007 – 2013.

Lokalny Program Rewitalizacji zawiera charakterystykę obszarów zdegradowanych przeznaczonych do odnowy (lokalizacja, wielkość wskaźników opisujących kryteria wyboru

obszarów wsparcia) oraz zestawienie planowanych projektów z podaniem tytułu, okresu realizacji oraz źródeł finansowania. Jest on dokumentem niezbędnym do ubiegania się o środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na realizację projektów z zakresu odnowy zdegradowanych obszarów miast w ramach *Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013, Priorytet V. Wzmocnienie roli miast w rozwoju regionu, Działanie 5.2 Rewitalizacja miast*.

Część I. Zagadnienia ogólne

Rozdział I. Zakres pojęciowy „rewitalizacji” i Lokalnego Programu Rewitalizacji (LPR)

Rewaloryzacja, rehabilitacja, remont, modernizacja, odnowa miast i rewitalizacja są pojęciami stosowanymi często zamiennie.

Rewaloryzacja (od fr. **revalorisations** = przywrócenie dawnej wartości i łac. **re** = znów + **valeo** = mieć wartość) jest pojęciem stosowanym w konserwacji, oznacza działanie na nieruchomości zabytkowej, mające na celu doprowadzenie jej do takiego stanu, który umożliwia jak najpełniejszy odbiór jej wartości zabytkowych.

W dziedzinie gospodarki przestrzennej określa działania dążące do przywrócenia i utrwalenia historycznie ukształtowanych walorów, zawartych w zespole przestrzennym, nadania mu współczesnych treści oraz funkcjonalnej i kompozycyjnej integracji z całością organizmu miejskiego.

W pojęciu tym zawierają się działania o zróżnicowanym charakterze, takie jak:

- **rehabilitacja**, czyli „przywrócenie do sprawności” – usunięcie defektów na terenie jeszcze funkcjonującym, usunięcie pewnych dysfunkcji, nie zmieniających jednak pierwotnie wskazanych funkcji terenu,
- **remont** – przywrócenie takiego stanu (dotyczy głównie budynków), jaki istniał w poprzednich fazach ich eksploatacji,
- **modernizacja** (z fr. *modernisation* = unowocześnienie i łac. *modernus* = nowoczesny) oznacza remonty obiektów architektury oraz ich wyposażenie w nowe, lepsze, sprawniejsze lub dodatkowe instalacje i urządzenia, odpowiadające współczesnym wymogom cywilizacyjnym i technicznym,
- **odnowa miasta** - działania mające na celu utrzymanie, przywrócenie lub uzupełnienie elementów, składających się na takie dziedziny, jak : układ komunikacyjny, infrastruktura techniczna, usługi, czy miejsca pracy na istniejących terenach zabudowanych, bez zmiany ich charakteru, ponadto adaptacja, konserwacja, restauracja, odbudowa, a nawet rekonstrukcja.

Rewitalizacja (od łac. **re** = znów + **vitalis** = zdolny do życia), czyli „przywrócenie do życia” jest pojęciem szeroko rozumianym. Oznacza kompleksowy, skoordynowany, wieloletni, prowadzony na określonym obszarze proces przemian przestrzennych, technicznych, społecznych i ekonomicznych, inicjowany przez samorząd terytorialny (głównie lokalny) w celu wyprowadzenia tego obszaru ze stanu kryzysowego, poprzez nadanie mu nowej jakości funkcjonalnej i stworzenie

warunków do jego rozwoju, w oparciu o charakterystyczne uwarunkowania endogeniczne.

Lokalny Program Rewitalizacji – wieloletni program przyjęty i koordynowany przez jednostkę samorządu terytorialnego, mający na celu rewitalizację określonego obszaru zdegradowanego lub obszarów zdegradowanych realizowany zgodnie z określonym harmonogramem czasowym i finansowany z określonych źródeł.

Część II. Charakterystyka miasta Płocka

Rozdział I. Ogólne uwarunkowania rozwoju miasta

1. Uwarunkowania geograficzne, historyczne, krajobrazowe i przyrodnicze

1.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Miasto Płock jest gminą z uprawnieniami powiatu grodzkiego, położoną w północno – zachodniej części województwa mazowieckiego. Położenie Płocka wytyczają następujące współrzędne geograficzne: 52°32' szerokości północnej oraz 19°40' długości wschodniej. Powierzchnia miasta wynosi 88,06 km².

Płock położony jest nad Wisłą, w odległości około 120 km od Warszawy i 112 km od Łodzi. Prawobrzeżna część miasta znajduje się na skarpie wiślanej, około 47 m nad poziomem rzeki. Płock ma więc niepowtarzalne położenie, co dostarcza niezapomnianych wrażeń zwiedzającym go turystom. Jest zaliczany do 100 najpiękniejszych miast w Polsce.

Miasto otoczone jest ze wszystkich stron gminami należącymi do ziemskiego powiatu płockiego. Bezpośrednio z nim graniczą następujące gminy:

od północy Stara Biała i Radzanowo,

od południa Łąck i Gąbin,

od zachodu Nowy Duninów,

od wschodu Gąbin i Słupno.

Miasto podzielone jest na 21 osiedli mieszkaniowych i 2 przemysłowe.

Tab.1. Wykaz osiedli na terenie Płocka:

Osiedle	Powierzchnia w km ²	Ludność (osoby)
<i>Osiedla mieszkaniowe</i>	<i>70,39</i>	<i>127 224</i>
Borowiczki	7,09	3 680
Ciechomice	5,55	1 000
Dobrzyńska	0,44	11 330
Dworcowa	0,48	4 900
Góry	8,71	1 540
Imielnica	2,72	2 560
Kochanowskiego	0,50	10 283
Kolegialna	1,14	11 000
Łukasiewicza	2,24	13 670
Międzytorze	0,90	8 100
Podolszyce Południe	2,46	9 140
Podolszyce Północ	2,84	9 170
Pradolina Wisły	7,36	380
Radziwie	7,42	3 700
Skarpa	1,28	10 100
Stare Miasto	0,53	5 811
Trzepowo	8,68	390
Tysiąclecia	0,18	6 100
Winiary	6,13	1 890
Wyszogrodzka	2,52	8 950
Zielony Jar	1,22	3 530
<i>Osiedla przemysłowe</i>	<i>17,67</i>	<i>-</i>
Petrochemia	11,85	-
Kostrogaj	5,82	-
Płock ogółem	88,06	127 224

Źródło: Miejski Zeszyt Statystyczny Nr 14, Urząd Miasta Płocka, 2007 r.

1.2. Powiązania z innymi ośrodkami

Miasto Płock jest ważnym węzłem komunikacyjnym. Zbiegają się tu i krzyżują ważne szlaki drogowe o znaczeniu ponadregionalnym, zapewniające połączenia z dużymi aglomeracjami miejskimi i miastami wojewódzkimi. Na węzeł drogowy składają się dwie drogi międzyregionalne przelotowe, przechodzące przez centrum miasta oraz cztery regionalne, wychodzące z miasta.

Do ważniejszych tras należą: droga międzyregionalna nr 60 Kutno - Płock – Drobin - Ciechanów – Różan - Ostrów Mazowiecki oraz droga nr 62 Włocławek - Płock - Wyszogród –

Zakroczym. Oprócz tego, istotne znaczenie w układzie komunikacyjnym miasta mają drogi: nr 559 w kierunku na Toruń i Lipno, droga nr 562 w kierunku na Włocławek i Dobrzyń, droga nr 567 do Płońska oraz droga nr 575 na Dobrzyków i Gąbin.

Płock jest jednym z 14 członków Związku Gmin Regionu Płockiego. Miasto należy także m.in. do Stowarzyszenia Gmin Turystycznych Pojezierza Gostyńskiego, Związku Miast Polskich oraz Związku Miast Nadwiślańskich.

W ramach szeroko pojętej integracji europejskiej Płock podpisał umowy o współpracy partnerskiej z 10 miastami: Darmstadt – Niemcy, Fort Wayne – USA, Forlì – Włochy, Możejki – Litwa, Nowopołock – Białoruś (współpraca zawieszona w 2005 r.), Auxerre – Francja, Bielce – Mołdawia, Loznica – Serbia, Thurrock - Wielka Brytania oraz Mytiszczi w Rosji.

1.3. Walory krajobrazowe i przyrodnicze

Walory krajobrazowe miasta wynikają bezwzględnie z jego położenia na wysokim brzegu rzeki Wisły w bezpośrednim sąsiedztwie ze skarpą wiślaną. Teren doliny Wisły posiada wybitne walory krajobrazowe i przyrodnicze, stanowi korytarz ekologiczny (ciąg przyrodniczy) o znaczeniu krajowym a nawet europejskim (EKONET – PL). Naturalnie ukształtowana, roztokowa Wisła i jej dolina na odcinku sięgającym Płocka objęta jest ochroną w ramach europejskiej sieci obszarów przyrodniczych NATURA 2000. Do „wiślanego” korytarza nawiązują doliny cieków płynących na obrzeżu miasta Płocka. Dolina rzeki Brzeźnicy otacza zabudowę Płocka od strony zachodniej i północno-zachodniej, dolina rzeki Rosicy – od wschodu. Doliny te stanowią ciągi przyrodnicze o znaczeniu lokalnym. W okolicach osiedla Borowiczki obszarem objętym ochroną jest Kępa Ośnicka, miejsce ostoi lęgowych rzadkich i ginących gatunków ptaków.

Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka należy tworzyć nowe tereny zieleni urządzonej i chronić istniejące tak, by zachować powiązania przyrodnicze z otoczeniem.

1.4. Historia, zabytki

Płock jest jednym z najstarszych miast Mazowsza i Polski. Otrzymał prawa miejskie w 1237 roku. Istniał jednak wcześniej jako gród warowny i obronny. Czas największego rozkwitu tego miejsca to schyłek XI wieku i wiek XII. W 1075 roku powstało w Płocku biskupstwo, które miało duży wpływ na rozwój gospodarczy miasta. Za panowania Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego, w latach 1079 - 1138 Płock pełnił funkcję stolicy państwa polskiego.

Dalszy rozwój miasta przypada na wiek XIV. Za czasów Kazimierza Wielkiego powstają fortyfikacje miejskie, nowy gotycki zamek, kościół farny. Wjazd do miasta strzegły trzy bramy: Dobrzyńska, Bielska i Wyszogrodzka. Centrum układu stanowił Stary Rynek z ulicami wylotowymi.

W 1495 r., po bezpotomnej śmierci ostatniego księcia plockiego Janusza II, Płock wcielono do Korony Polskiej.

Rozkwit Płocka hamują w XVI w. liczne klęski żywiołowe. Pożary w 1511 i 1545 r. niszczą ul. Dobrzyńską, Piekarską, Nadwiślańską. Miasta nie oszczędził także regres gospodarczy ogarniający Polskę na przełomie XVI i XVII w. Zniszczeń dopełniły liczne wojny w XVII i XVIII w. oraz częste pożary i epidemie. Na skutek ruchów skarpy osunęła się niemal cała ul. Nadwiślańska.

Na przełomie XVIII i XIX w. miasto znajdowało się w granicach zaboru pruskiego. Kreowane na stolicę regencji Nowych Prus Wschodnich, znacznie rozszerzyło swoje terytorium w kierunku wschodnim. Na podstawie kilku planów, opracowanych przez Göppnera (1793), Schnöwalda (1798) i Schmidta (1803) powstało nowe miasto oparte na szachownicowej siatce ulic, którego centrum stanowił ówczesny plac Panieński (dziś Plac Obrońców Warszawy) z klasycystycznym budynkiem władz kamery pruskiej. Zlikwidowano obwarowania miejskie, urządzając na ich miejscu nowe ciągi uliczne (obecna ul. Kwiatka). Koścem kompozycyjnym miasta stała się ul. Kolegialna.

W latach 1817 – 1823 rozbudowywano miasto w oparciu o plan architekta województwa plockiego – Mahna.

Ruch budowlany objął także stare części miasta. Rozbudowano pałac biskupi oraz zrealizowano pozostałą klasycystyczną zabudowę Rynku Kanonicznego (aktualnie Pl. Narutowicza). Na Starym Rynku rozebrano gotycki ratusz, wznosząc w 1825 r. nowy, klasycystyczny obiekt w zachodniej części placu, w którym w 1831 r. odbył się ostatni sejm powstańczy.

Druga połowa XIX w. przyniosła zdecydowane przemiany w zabudowie miasta. Zanika drewniana, parterowa zabudowa mieszkaniowa. Jej miejsce zajmują nowe, czynszowe kamienice o eklektycznej architekturze z mocno rozbudowanymi oficynami, doprowadzając, szczególnie na terenie starego Miasta, do wielkiego zagęszczenia zabudowy. Oś kompozycyjną stanowiła ul. Tumska, zakończeniem której był powstały w trzecim ćwierćwieczu Nowy Rynek z halami targowymi. Stary Rynek stracił dotychczasowe znaczenie handlowe. Powstały nowoczesne wodociągi z wieżą ciśnień przy ul. Warszawskiej (1879). Wzniesiono kilka zakładów

przemysłowych, wśród nich w 1870 r. Fabrykę Narzędzi Rolniczych przy ul. Królewieckiej. Wielokrotnie, w ciągu wieków remontowana Katedra została w latach 1901 – 1903 gruntownie przebudowana przez architekta Stefana Szyllera.

W 1920 r. Płock wpisał się do historii Polski dzielną obroną przed nawałnicą bolszewicką, za którą Marszałek Józef Piłsudski odznaczył Płock Krzyżem Walecznych.

W 1923 r. do Płocka zostało przyłączone Radziwie.

W okresie międzywojennym największymi inwestycjami były budowa linii kolejowej Kutno – Radziwie (1925) i Płock – Sierpc, połączenie obu odcinków za pośrednictwem stałego mostu przez Wisłę oraz urządzenie nadwiślańskich bulwarów i ul. Mostowej.

Okres II wojny światowej to w dziejach płockich głównie czas dramatycznych wydarzeń marca 1941 r., czyli wysiedlenia do obozów zagłady całej żydowskiej części społeczności.

W pierwszych latach powojennych Płock zachował dotychczasowy charakter ośrodka urzędniczo-wojskowo-nauczycielskiego. Dopiero rok 1960 „wprowadził” Płock w nowy etap rozwoju w związku z budową rurociągu naftowego z obszaru byłego Związku Radzieckiego oraz powstaniem Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych (obecnie PKN ORLEN S.A.). Budowie kombinatu towarzyszył cały szereg uzupełniających inwestycji przemysłowych oraz nieznany dotąd w historii rozwój miasta, szczególnie w sferze budownictwa mieszkaniowego. Powstało nowe centrum miasta, ukształtowane przez osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, przeznaczonej dla ludności znajdującej zatrudnienie w Płocku: Łukasiewicza, Tysiąclecia, Skarpa A i B, Kolegialna, Dworcowa, Międzytorze.

Do najbardziej atrakcyjnych zabytków Miasta należą: Bazylika Katedralna, zespół pobenedyktyński i dwie wieże gotyckie, stanowiące pozostałość po Zamku Kazimierzowskim, Muzeum Diecezjalne, liczne zabytki przy pl. Narutowicza (dawny Rynek Kanoniczny) i na Starym Rynku. Szczególnie atrakcyjny jest Stary Rynek z licznymi, odrestaurowanymi obiektami, ciekawym architektonicznie ratuszem, fontanną oraz obiektami gastronomicznymi. Z innych zabytków stanowiących obiekt zainteresowania wymienić należy m.in.: dawną kolegiatę św. Michała (obecnie Liceum im. S. Małachowskiego), Zespół Klasztorno-Katedralny Mariawitów, Kościół Farny, Kościół św. Jana Chrzciciela i Seminarium Duchowne, Kościół i Klasztor Podominikański, bożnicę, wieżę ciśnień.

1.5. Turystyka i rekreacja

Płock jest jednym z najbardziej atrakcyjnych turystycznie miast w Polsce. To miejsce niezwykle, będące natchnieniem poetów, mistrzów pędzla i kamery. Jego magia polega na wyjątkowym uroku, jaki tworzą historia i teraźniejszość.

Do najważniejszych atrakcji turystycznych należą: Bazylika Katedralna, Muzeum Mazowieckie, Muzeum Diecezjalne, LO im. Marszałka Stanisława Małachowskiego, Ratusz, Towarzystwo Naukowe Płockie, Biblioteka im. Zielińskich, Sanktuarium Bożego Miłosierdzia, Kościół Starokatolicki Mariawitów, Dom Rodzinny Władysława Broniewskiego, Ogród Zoologiczny.

Płock leży na trasie Europejskiego Szlaku Gotyku Ceglanego, który prowadzi przez 7 krajów i 26 miast, od Szwecji przez Danię, Niemcy, Polskę, Litwę, Łotwę i Estonię. Płockimi budowlami na tym szlaku są: Zamek Książąt Mazowieckich, Towarzystwo Naukowe Płockie, Baszta obronna, Mur miejski, LO im. S. Małachowskiego oraz Dom pod Trąbami.

Walory przyrodnicze w mieście związane są przede wszystkim z położeniem miasta nad Wisłą, jego strefą brzegową (z zagospodarowanymi już częściowo terenami rekreacyjnymi „Sobótki”) oraz niezwykle atrakcyjną krajoznawczo skarpą nadwiślańską, rozciętą dolinkami Rosicy i Brzeznicy. Tereny te są już obecnie wykorzystywane do celów rekreacyjnych, wymagają jednak dalszego, odpowiedniego zagospodarowania i przystosowania do pełnienia funkcji rekreacyjnych.

1.6. Struktura przestrzenna Miasta

Całkowita powierzchnia miasta wynosi 8 806 ha (88,06 km²). Struktura użytkowania gruntów na terenie Miasta wg stanu na 1.01.2008 r. kształtuje się następująco:

Tab. 2. Struktura użytkowania gruntów w Płocku:

Rodzaj użytkowania	Powierzchnia w ha	% w całości powierzchni Płocka
Użytki rolne ogółem	4015	45,6 %
Grunty leśne oraz zadrz. i zakrz.	556	6,3 %
Tereny mieszkaniowe	619	7,0 %
Grunty pod wodami	603	6,8 %
Tereny komunikacyjne	742	8,4 %
Nieużytki	149	1,7 %
Tereny przemysłowe	961	10,9 %

Źródło: Urząd Miasta Płocka, Wydział Geodezji i Katastru, Płock 2008 r.

Pod względem zagospodarowania przestrzennego, w Płocku występuje układ strefowy, przekształcający się w pasmowo – węzłowy. Układ przestrzenny miasta założony został na prawobrzeżnej, wysokiej skarpie rzeki Wisły. Na prawym dolnym tarasie dominują tereny zielone, z których większość jest nie urządzona. Na górnym tarasie dominuje zabudowa mieszkaniowo – usługowa, która rozciąga się około 2 km od skarpy Wisły. Strefa ta obejmuje zwarty układ miejski (śródmieście i otaczające je osiedla mieszkaniowe) oraz osiedla Podolszyce, Imielnica, Borowiczki, Winiary i Trzepowo. Osiedla liczą od 380 do 13670 mieszkańców. Za strefą mieszkaniowo – usługową znajduje się strefa przemysłowo – techniczna i tereny rolne. Układ ten w wyniku lokalizacji Zakładu Produkcyjnego PKN ORLEN S.A. zaczął przekształcać się w układ pasmowy wzdłuż głównego szlaku drogowego w kierunku Warszawy.

Lewobrzeżna część miasta została przyłączona do Płocka w XX wieku – Radziwie w 1923 roku, a pozostałe osiedla w 1997 roku.

2. Zagrożenia w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego

2.1. Zagrożenia ruchami masowymi w obrębie Skarpy Wiślanej

Charakterystycznym elementem rzeźby terenu Płocka jest skarpa wiślana, nazywana też Skarpą Płocką, oddzielająca prawobrzeżną część miasta od doliny Wisły. Skarpa jest wizytówką miasta, wpisując się malowniczo w krajobraz doliny Wisły. Jest to obszar o dużych walorach krajobrazowych i turystycznych.

W obrębie Skarpy, głównie z powodu jej budowy geologicznej i dużego kąta nachylenia zboczy, występują liczne zjawiska geodynamiczne. W związku z tym wielokrotnie zachodziły obrywy i osuwiska zboczy, zagrażając obiektom na skarpie.

Do głównych przyczyn występowania osuwisk należą:

- erozyjna działalność wód opadowych,
- wibracje wywołane przez przejeżdżające samochody,
- spękanie warstwy glin zwałowych,
- przesuszanie Skarpy,
- uaktywnienie powierzchni poślizgu starszych osuwisk,
- wody gruntowe.

2.2. Poważne awarie

Potencjalne zagrożenia środowiska (sytuacje awaryjne lub katastrofy) na terenie miasta mogą mieć charakter chemiczny, pożarowy, wybuchowy i skażenia środowiska. Potencjalne źródła zagrożenia to:

- urządzenia techniczne (instalacje) w zakładach magazynujących lub stosujących w procesie produkcji toksyczne środki przemysłowe (amoniak, chlor, produkty ropopochodne, inne chemiczne),
- transport materiałów i substancji niebezpiecznych (toksycznych, łatwopalnych, wybuchowych), głównie na drogach krajowych, wojewódzkich oraz szlakach kolejowych, a także rurociągami, powodując, m. in. potencjalne zagrożenie zanieczyszczenia gleb,
- magazynowanie materiałów i substancji niebezpiecznych,
- występowanie zwartej zabudowy, jak również lokalizacji zwartych, iglastych kompleksów leśnych, co stwarza zagrożenie pożarowe.

Miasto, ze względu na lokalizację na jego terenie największego koncernu naftowego w kraju, jest zaliczane do terenów szczególnie zagrożonych poważnymi awariami. Oprócz zagrożeń związanych z produkcją przemysłową, ryzyko stwarza również transport materiałów i substancji niebezpiecznych do ZP PKN ORLEN S.A. oraz spedycja gotowych produktów z zakładu zarówno transportem kolejowym, jak i drogowym.

2.3. Zagrożenia powodzią

Do dużych zagrożeń na terenie miasta należy niewątpliwie zagrożenie powodziowe. Obszary doliny Wisły, znajdujące się na terenie miasta Płocka, położone są obecnie w zasięgu cofki zbiornika Włocławskiego. Cofka piętrzenia sięga przy niskich stanach wody do miejscowości Wykowo, a przy wysokich przepływach kończy się na moście w Płocku.

Na zagrożenie powodziowe mają także wpływ zjawiska lodowe powstające na zbiorniku Włocławskim. Najbardziej niebezpieczny jest okres zamarzania zbiornika, gdy powstający śryż płynąc Wisłą na wejściu do zbiornika spowalnia swój bieg, tworząc tzw. zabitki śryżowe. Kolejnym zagrożeniem jest spływ lodów i związane z tym powstawanie zatorów.

Tereny zagrożone katastrofą powodzi w obrębie miasta to:

- na lewym brzegu Wisły: osiedle Radziwie i Pradolina Wisły,
- na prawym brzegu Wisły: osiedle Borowiczki i tereny przyległe do gminy Słupno.

2.4. Zanieczyszczenia wód powierzchniowych, wglębnych oraz gleb

Do najważniejszych źródeł zanieczyszczeń wód oraz gleb należy zaliczyć:

- punkty zrzutu ścieków z oczyszczalni komunalnych i przemysłowych,
- punkty zrzutu nie oczyszczonych ścieków,
- spływy obszarowe z terenów rolnych,
- nieregulowane spływy wód deszczowych z terenów zurbanizowanych i uprzemysłowionych,
- źle składowane i zabezpieczone przyzmy obornika położone w pobliżu cieków wodnych,
- przesięki z nieszczelnych szamb z posesji położonych przy ciekach,
- niewłaściwie skonstruowane indywidualne systemy oczyszczania ścieków (oczyszczalnie przydomowe lub drenaże rozsączające, w rzeczywistości nie spełniające swojej funkcji),
- potencjalna migracja zanieczyszczeń z zanieczyszczonych gruntów i gleb, szczególnie dotyczy to produktów ropopochodnych w rejonie Zakładu Produkcyjnego PKN ORLEN S.A. i na terenach po byłej Jednostce Wojskowej.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie klasyfikacji dla prezentowania stanu wód powierzchniowych i podziemnych wprowadziło pięć klas czystości wód. Zgodnie z w/w rozporządzeniem woda w Wiśle (powyżej Warszawy i Płocka) została zakwalifikowana do wód o niezadawalającej jakości (IV klasa czystości).

Największe potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych stwarza Zakład Produkcyjny PKN ORLEN S.A. W strefie jego oddziaływania są dwa czwartorzędowe poziomy wodonośne: przypowierzchniowy i wglębny. Zagrożeniem dla wód podziemnych na terenie miasta Płock jest także obecność rurociągów przesyłowych substancji ropopochodnych, przepompownia ropy naftowej oraz stacje paliw.

2.5. Zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego

Na stan jakości powietrza atmosferycznego na terenie miasta mają wpływ zanieczyszczenia pochodzące:

- z procesów spalania paliw - zbiorowe i indywidualne ogrzewanie pomieszczeń (zanieczyszczenia: pył, dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla),
- ze środków transportu kołowego (zanieczyszczenia: tlenki azotu, węglowodory, tlenek węgla, pył, ołów),
- z procesów produkcyjnych (zanieczyszczenia: węglowodory i ich pochodne, fluor, pyły siarki, siarkowodor i inne specyficzne dla danej produkcji substancje).

Głównym emitentem zanieczyszczeń do powietrza na terenie Płocka jest Zakład Produkcyjny PKN ORLEN S.A. Głównymi zanieczyszczeniami wytwarzanymi przez zakład są dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, pył, szeroka gama węglowodorów aromatycznych alifatycznych (toluen, ksylen, benzen, etylen).

Istotnym źródłem zanieczyszczeń powietrza na terenie Miasta są także kotłownie olejowe i gazowe oraz emisja zanieczyszczeń z emitorów o niskiej wysokości. Są to zazwyczaj lokalne kotły grzewcze oraz paleniska domowe. Dużym problemem są także zanieczyszczenia komunikacyjne związane z postępującym zwiększaniem się ilości pojazdów na szlakach komunikacyjnych. Szczególnie wysokie zanieczyszczenie powietrza substancjami pochodzącymi ze spalania paliw w silnikach pojazdów występuje na skrzyżowaniach głównych ulic miasta, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest m.in. zły stan techniczny pojazdów, zła eksploatacja, zbyt mała przepustowość dróg.

2.6. Hałas

Dynamiczny rozwój miasta w latach 60-tych i 70-tych spowodował gwałtowny przyrost pojazdów - powyżej średniej krajowej. Przyrostowi temu nie towarzyszyła w odpowiednim stopniu rozbudowa i modernizacja układu sieci ulicznej. Główne arterie komunikacyjne przebiegające przez centrum miasta, nie zmodernizowane ulice i skrzyżowania oraz zbyt mała liczba parkingów czyni komunikację uciążliwą dla mieszkańców.

Trasa kolei, która przebiega przez tereny osiedli mieszkaniowych oraz w sąsiedztwie terenów skarpowych, stanowi ciągle zagrożenie dla środowiska. Ciężki transport towarowy i związane z nim dynamiczne oddziaływanie mogą powodować uszkodzanie sąsiadującej z trasą zabudowy a przewożone ładunki niebezpieczne stanowią ciągle zagrożenie dla okolicznych mieszkańców.

Na terenie miasta głównymi rodzajami hałasu (wg źródła powstawania) są:

- hałas przemysłowy powodowany przez urządzenia i maszyny w obiektach przemysłowych i usługowych,
- hałas komunikacyjny pochodzący od środków transportu drogowego, kolejowego i lotniczego,
- hałas komunalny występujący w budynkach mieszkalnych, szczególnie wielorodzinnych i w obiektach użyteczności publicznej.

2.7. Promieniowanie elektromagnetyczne

Głównymi źródłami promieniowania w mieście są:

- stacje radiowe i telewizyjne,
- elektroenergetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje transformatorowe,
- stacje przekaźnikowe telefonii komórkowej,
- zespoły sieci i urządzeń elektrycznych w gospodarstwie domowym (np.: kuchenki mikrofalowe),
- urządzenia radiolokacyjne i radionawigacyjne.

Na terenie miasta Płocka najpoważniejszymi źródłami promieniowania elektromagnetycznego są stacje bazowe telefonii komórkowej. Instalacje te emitują nie jonizujące promieniowanie elektromagnetyczne, generowane przez anteny stacji w czasie jej pracy. Stacje bazowe w mieście są tak zlokalizowane, że nie powodują uciążliwości dla ludzi.

Źródłem pól elektromagnetycznych na terenie miasta są również linie energetyczne i urządzenia elektroenergetyczne. Dla wszystkich źródeł promieniowania elektromagnetycznego, dla których wykonane zostały badania, otrzymane wartości natężenia w miejscach stałego pobytu ludzi są niższe od wartości dopuszczalnych.

2.8. Lasy ochronne

Wszystkie lasy położone w obrębie granic miasta z mocy prawa są lasami ochronnymi.

Lasy płockie podlegają licznym zagrożeniom antropogenicznym, z których najistotniejsze to:

- emisje przemysłowe,
- przesuszenia, pożary i inwazje szkodników,
- zły stan sanitarny lasów (dzikie wysypiska),
- nielegalna wycinka, głównie w lasach prywatnych,
- stała presja dużej aglomeracji, jaką jest Płock.

2.9. Bariery stanowiące zapory dla swobodnego przepływu powietrza

Klimat okolic Płocka należy do strefy przejściowej między klimatem suchym, kontynentalnym a wilgotnym, oceanicznym. Do cech charakterystycznych takiego klimatu należy zmienność i różnorodność typów pogody zdeterminowanych napływem różnych mas powietrza. Na terenie miasta układ wiatrów jest zbliżony do panującego na Nizinie Polskiej. Przeważają wiatry z sektora zachodniego, przy czym zimą większa jest frekwencja z kierunku SW, latem NW. Wiosenna przebudowa cyrkulacji sprzyja pojawianiu się wiatrów wschodnich, zwłaszcza północno

– wschodnich. Jesienią zwiększa się frekwencja wiatrów południowo – wschodnich. Obszarem, gdzie pojawiają się poważniejsze zmiany cyrkulacji jest pradolina Wisły i strefa krawędziowa wysoczyzny z usytuowaną na niej zabudową wysoką (przy ul. Kazimierza Wielkiego, na Skarpie).

Lokalizacja w północno – zachodnim rejonie miasta zakładu przemysłowego PKN ORLEN S.A. wywołuje również osobliwy ruch mezoskalowy powietrza w bezpośrednim otoczeniu. Specyficzna zabudowa przemysłowa z licznymi obiektami pionowymi i dużą ilością rurociągów na różnych poziomach zaburza cyrkulację powietrza i jest wyraźnym źródłem turbulencji i konwekcji termicznej.

Rozdział II. Sfera gospodarcza

1. Podmioty gospodarcze w Płocku

Od 2004 r. odnotowuje się spadek liczby podmiotów gospodarczych głównie w sektorze prywatnym (ok. 2% rocznie).

Tab. 3. Podmioty gospodarcze w Płocku w latach 1999 - 2006:

Lata	Ogółem	Podmioty gospodarcze	
		sektor publiczny	sektor prywatny
1999	11 619	217	11 402
2000	11 809	236	11 573
2001	12 119	310	11 809
2002	12 571	335	12 236
2003	12 602	331	12 271
2004	12 673	345	12 328
2005	12 419	234	12 095
2006	12 239	324	11 915
Dynamika (rok 2000 = 100%)			
2001	102,6	131,3	102,0
2002	106,4	141,9	105,7
2003	106,7	140,2	106,0
2004	107,3	146,2	106,5
2005	105,2	137,3	104,5
2006	103,6	137,3	102,9

Źródło: Biuletyn Statystyczny Województwa Mazowieckiego od 1999 r. do 2006 r.

W porównaniu z sytuacją sprzed kilkunastu lat nie ma obecnie dużego zainteresowania prowadzeniem firm przemysłowych, które wymagają większych nakładów finansowych, a czas ich zwrotu jest z reguły dłuższy. Największym zainteresowaniem wśród osób fizycznych cieszą się firmy związane z handlem i usługami, obrotem nieruchomościami oraz transportem i gospodarką magazynową. Działalność ta charakteryzuje się szybkim obrotem pieniądza.

Tab. 4. Struktura podmiotów gospodarczych w Płocku według stanu na 31.12.2006 r.:

Wyszczególnienie	Podmioty gospodarcze	
	ilość	%
1. Firmy ogółem (A+B)	12239	100,00
A. Osoby prawne	2760	22,55
a. spółdzielnie	62	0,51
b. przedsiębiorstwa państwowe	3	0,02
c. spółki handlowe	893	7,3
- w tym z udziałem kapitału zagranicznego	106	0,87
d. spółki cywilne	953	7,78
e. inne podmioty	849	6,94
B. Firmy osób fizycznych	9479	77,45
1. przemysł	782	6,39
a. w tym: przetwórstwo przemysłowe	767	6,27
2. budownictwo	923	7,54
3. handel i naprawy	3041	24,85
4. hotele i restauracje	239	1,95
5. transport, gospodarka magazynowa	1148	9,38
6. pośrednictwo finansowe	533	4,35
7. obsługa nieruchomości	1487	12,15
8. rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo	104	0,85
9. działalność usługowa, komunalna, społeczna itp.	472	3,86
10. pozostała działalność	750	6,13

Źródło: Miejski Zeszyt Statystyczny Nr 14, Urząd Miasta Płocka, 2007 r.

2. Bezrobocie w Płocku

Stopa bezrobocia w Płocku, wg stanu na 31.12.2007 r., wynosiła 13,1%. Liczba osób bezrobotnych w Płocku jest więc bardzo wysoka i przewyższa średni poziom bezrobocia w skali województwa (9,2 %) i kraju (11,4 %).

Tab. 5. Bezrobocie w Płocku w latach 2003 - 2007 według stanu na 31 grudnia:

Lata	Stopa bezrobocia	Liczba bezrobotnych zarejestrowanych
2003	20,4	13 981
2004	19,5	13 152
2005	19,0	12 824
2006	15,6	10 215
2007	13,1	8 401

Źródło: Urząd Miasta Płocka, Płock, luty 2008

Poziom bezrobocia w ostatnich dwóch latach znacznie się obniżył co jest związane ze stabilizacją liczby zakładów pracy, migracją zagraniczną i starzeniem się ludności. Stała tendencja utrzymywania się wysokiego poziomu bezrobocia w Płocku jest związana z nienaturalną strukturą demograficzną kształtującą się w Płocku od początku lat 60-tych XX wieku. Ukształtowanie się tej struktury było spowodowane wysokim napływem ludzi do Płocka.

Wysoki wskaźnik bezrobocia występuje obecnie we wszystkich grupach wiekowych. Ze względu na płeć przeważają kobiety. Tylko niewielka część kobiet posiada prawo do zasiłku dla bezrobotnych (12,7 %).

Tab. 6. Bezrobotni zarejestrowani wg płci:

Lata	2003		2004		2005		2006	
	liczba	%	liczba	%	liczba	%	liczba	%
Bezrobotni ogółem	13 981	100,0	13 152	100,0	12 824	100,0	10 215	100,0
Mężczyźni	6 115	43,7	5 679	43,2	5 423	42,3	3 924	38,4
Kobiety	7 866	56,3	7 473	56,8	7 401	57,7	6 291	61,6

Źródło: Opracowanie własne, Zespół Rewitalizacji Miasta na podstawie danych GUS, Płock 2008 r.

Z analiz danych statystycznych wynika, że w Płocku najliczniejszą grupę bezrobotnych stanowią osoby młode, w wieku 25 – 34 lata (28,35%) oraz osoby w wieku 45 - 54 lata. Liczba bezrobotnych z wieku 45 – 54 lata ciągle wzrasta. W 2001 r. stanowili 22,47 % ogółu bezrobotnych, w roku 2007 już 26,42%.

Tab. 7. Bezrobotni wg wieku – stan na czerwiec 2007 r.:

Wyszczególnienie	Liczba	%
18-24	1 439	15,47
25-34	2 637	28,35
35-44	1 946	20,92
45-54	2 457	26,42
55-59	730	7,85
60-64	92	0,99
Ogółem	9 301	100,00

Źródło: Urząd Miasta Płocka, Płock, wrzesień 2007 r.

Najliczniejszą grupę bezrobotnych stanowią osoby pozostające bez pracy powyżej 1 roku – 51,51% (13,74+37,77%).

Tab. 8. Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy – stan na czerwiec 2007 r.:

Liczba miesięcy	Liczba	%
< 1	676	7,27
1-3	1060	11,40
3-6	1210	13,01
6-12	1564	16,81
12-24	1278	13,74
> 24	3513	37,77
Ogółem	9301	100,00

Źródło: Urząd Miasta Płocka, Płock, wrzesień 2007 r.

Pod względem poziomu wykształcenia najliczniejszą grupę stanowią bezrobotni z wykształceniem gimnazjalnym i niższym (30,25%). Bezrobotni z wykształceniem zasadniczym zawodowym stanowią 26,2%, a z wykształceniem policealnym i średnim zawodowym - 25,8%. Nadal najniższy poziom bezrobocia odnotowuje się wśród osób z wykształceniem wyższym, ale ich ilość ciągle wzrasta. W 1999 r. stanowili zaledwie 3,2% ogółu bezrobotnych, a w 2007 r. już 8,65%.

Tab. 9. Bezrobotni wg wykształcenia – stan na czerwiec 2007 r.:

Wykształcenie	Liczba	%
Wyższe	805	8,65
Policealne i średnie zawodowe	2 400	25,80
Średnie ogólnokształcące	846	9,10
Zasadnicze zawodowe	2 437	26,20
Gimnazjalne i poniżej	2 813	30,25
Ogółem	9 301	100,00

Źródło: Urząd Miasta Płocka, Płock, wrzesień 2007 r.

Na bezrobocie najbardziej narażone są osoby bez doświadczenia, które jeszcze nie pracowały oraz osoby z krótkim stażem pracy (od 1 roku do 5 lat).

Tab. 10. Bezrobotni wg stażu pracy – stan na czerwiec 2007 r.:

Staż pracy	Liczba	%
< 1 rok	1 531	16,46
1 - 5	1 871	20,12
5 - 10	1 416	15,22
10 - 20	1 424	15,31
20 - 30	1 112	11,96
> 30	207	2,22
Bez stażu	1 740	18,71
Ogółem	9 301	100,00

Źródło: Urząd Miasta Płocka, Płock ,wrzesień 2007 r.

Negatywnym zjawiskiem występującym w Płocku jest wysoki odsetek osób młodych, które porzucają szkołę - nie kontynuują nauki i nie dokończają się. W latach 2005 - 2007 udział osób w wieku do 25 roku życia z wykształceniem gimnazjalnym i niższym kształtował się na poziomie 4 - 4,5 %.

Tab. 11. Bezrobotni w wieku do 25 roku życia z wykształceniem gimnazjalnym i niższym:

Lata	Liczba	%
2005	516	4,0
2006	464	4,5
2007	347	4,1

Źródło: Powiatowy Urząd Pracy w Płocku, Płock 2008 r.

Rozdział III. Sfera społeczna

1. Struktura demograficzna i społeczna w Płocku

1.1. Sytuacja demograficzna

Na terenie miasta Płocka występują wyraźne, niekorzystne trendy demograficzne. Systematycznie od roku 1998 spada ogólna liczba mieszkańców.

Tab. 12. Liczba ludności w latach 1998 – 2006 w Płocku:

Lata	Ludność ogółem
1998	131 011
1999	130 904
2000	130 830
2001	130 609
2002	128 145
2003	128 145
2004	127 841
2005	127 461
2006	127 224

Źródło: Miejski Zeszyt Statystyczny Nr 11,12,13, Urząd Miasta Płocka

Systematyczny od kilku lat spadek liczby ludności wiąże się z migracjami, które do niedawna miały wpływ na wzrost ludności Płocka – były to głównie migracje ze wsi do miasta. Obecnie sytuacja kształtuje się odwrotnie. Migracja ludności ma związek z poszukiwaniem lepszych warunków zamieszkania (z mniejszym natężeniem hałasu i zanieczyszczenia powietrza) jak i z poszukiwaniem pracy. Płocczanie emigrują na wieś, do miejscowości odległych od Płocka o ca 15 kilometrów, gdzie powstają osiedla domków jednorodzinnych lub o zabudowie willowej. Sytuacja ta dotyczy osób dobrze sytuowanych w średnim wieku i przechodzących na emeryturę. Mieszkania w Płocku przekazywane są dzieciom.

Tab.13. Poziom i saldo migracji ludności w Płocku w 2006 r.:

Ruch ludności	Liczba osób	Liczba osób na 1000 ludności
Zameldowania na pobyt stały w ruchu wewnętrznym	1119	8,85
Zameldowania na pobyt stały z zagranicy	31	0,25
Wymeldowania z pobytu stałego w ruchu wewnętrznym	1574	12,45
Wymeldowania z pobytu stałego za granicę	59	0,47
Saldo migracji stałej	- 483	-3,82
Saldo migracji zewnętrznej	-28	-0,22

Źródło: Urząd Statystyczny w Warszawie, Warszawa 2007 r.

Od 1998 r. urodzenia w Płocku kształtują się na dość stabilnym poziomie. W roku 2006 po raz pierwszy od 1997 r. poziom urodzeń żywych przekroczył 10 promili. Nieznacznie wzrosła też liczba zgonów (9,1 promili). Przyrost naturalny w 2006 r., podobnie jak w roku poprzednim wyniósł 1,2 promila.

Na terenie miasta Płocka występują bardzo wyraźne tendencje zmian w strukturze ekonomicznej ludności. Systematycznie zmniejsza się udział ludności w wieku przedprodukcyjnym. Proporcje te występują zarówno w grupie kobiet, jak i mężczyzn. Płock posiada największy odsetek ludności w wieku produkcyjnym i najmniejszy odsetek ludności w wieku poprodukcyjnym. Ludność w wieku poprodukcyjnym zaczyna w ostatnich latach gwałtownie wzrastać. Gwałtowność zmian w strukturze demograficznej Płocka jest związana z tym, że w latach 1960 – 1985 wzrost liczby ludności Płocka był związany z migracją młodych ludzi do Płocka. W 2006 r. ludność w wieku przedprodukcyjnym stanowiła 18,52% ogółu mieszkańców, w wieku produkcyjnym 67,16%, a w wieku poprodukcyjnym 14,31%.

Pod względem ilościowym, kobiety mają przewagę nad mężczyznami. Przewaga ta wzrasta wraz z wiekiem i jest potęgowana m. in. przez krótszą przeciętną długość życia mężczyzn. Na 100 mężczyzn przypada 109 kobiet.

Tab. 14. Ludność Płocka w podziale na ekonomiczne grupy wieku – stan 31.12.2006 r.:

Wyszczególnienie	Ogółem	Kobiety	Mężczyźni
Wiek przedprodukcyjny	23 571	12 056	11 515
Wiek produkcyjny	85 448	43 117	42 331
Wiek poprodukcyjny	18 205	5 761	12 444

Źródło: Urząd Statystyczny w Warszawie, Warszawa 2007 r.

Ludność Płocka jest stosunkowo młoda. Średni wiek płocczanina wynosi, według uproszczonych metod liczenia, 37 lat. Duża ilość osób w wieku produkcyjnym ma decydujący wpływ na poziom zatrudnienia i bezrobocia w Płocku.

Wyniki Narodowego Spisu Powszechnego z 2002 roku wskazują, że 14,02% płocczan posiadało wykształcenie wyższe, 40,66% wykształcenie średnie (zawodowe, ogólnokształcące i pomaturalne), 23,39% wykształcenie zasadnicze zawodowe oraz 23,55% osób wykształcenie podstawowe pełne i niepełne. Obecnie sytuacja na tym odcinku ulega szybkiej poprawie. Wg danych z 2006 r. 17,95% płocczan posiadało wykształcenie wyższe, 41,38 % wykształcenie średnie, 18,16 % zasadnicze zawodowe, 19,25% wykształcenie podstawowe (pełne i niepełne).

1.2. Wsparcie społeczne.

Z analiz i danych statystycznych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płocku wynika, że z roku na rok wzrasta liczba osób oczekujących i wymagających wsparcia finansowego, pogarszają się warunki życia i sytuacja socjalno-bytowa części populacji mieszkańców miasta Płocka.

Tab. 15. Pomoc społeczna w Płocku w latach 2000 – 2006:

Lata	Liczba mieszkańców	Liczba rodzin (gospodarstw domowych) objętych pomocą	Liczba osób w tych rodzinach	Udział w % (kol. 4 : 2)
1	2	3	4	5
2000	130 830	6 520	16 691	12,8
2001	130 609	5 694	14 778	11,3
2002	128 208	6 299	16 252	12,7
2003	128 145	6 827	17 040	13,3
2004	127 841	6 221	15 184	11,9
2005	127 461	7 578	17 602	13,8
2006	127 224	7 383	15 982	12,6

Źródło: Materiały statystyczne MOPS w Płocku

Z analiz danych statystycznych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płocku (MOPS) wynika, że w okresie od stycznia do czerwca 2007 r. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej udzielił pomocy 14 981 osobom, z czego 5 827 to indywidualni świadczeniobiorcy, a pozostałe 9 154 to członkowie rodzin.

Tab.16. Liczba osób korzystających z pomocy społecznej w Płocku:

Wyszczególnienie	Czerwiec 2005	Czerwiec 2006	Czerwiec 2007
1. Liczba gospodarstw domowych korzystających z pomocy społecznej	4 972	4 944	4 393
2. Liczba osób korzystających z pomocy społecznej, w tym:	6 744	6 557	5 979
- liczba osób bezrobotnych korzystających z pomocy społecznej	3 379	3 355	2 613

Źródło: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Płocku, Płock 2007 r.

Tab. 17. Charakterystyka gospodarstw domowych (rodzin) objętych pomocą w różnej formie:

Wyszczególnienie	Gospodarstwa domowe w latach		
	2004	2005	2006
1-osobowe	2878	3188	3401
2-osobowe	1513	1532	1567
3-osobowe	1426	1265	1076
4-osobowe	1004	941	829
5-osobowe	394	416	319
6-osobowe i więcej	253	236	191
O g ó ł e m	7468	7578	7383

Źródło: Materiały statystyczne MOPS w Płocku

Najczęściej z pomocy społecznej korzystają gospodarstwa domowe jednoosobowe, tzn. osoby samotne, bądź zamieszkujące z rodziną, ale prowadzące 1-osobowe (samodzielne) gospodarstwa domowe. Dużą grupę świadczeniobiorców stanowią gospodarstwa 2 i 3-osobowe, spada liczba 4-osobowych gospodarstw domowych objętych pomocą.

Liczba osób korzystających z pomocy w formie zasiłków pieniężnych, pomocy w naturze i usługach oraz udział tych osób w ogólnej liczbie mieszkańców świadczy o skali ubóstwa w mieście.

1.3. Stan bezpieczeństwa w Płocku

Za bezpieczeństwo w mieście odpowiada Komenda Miejska Policji. W 2006 r. na terenie miasta stwierdzono 4.307 przestępstw, w tym 879 kradzieży i 468 włamań.

W pięciu podstawowych kategoriach przestępstw sytuacja na terenie miasta przedstawia się następująco:

Tab. 18. Kategorie przestępstw popełnionych na terenie miasta Płock w latach 2003 – 2006:

Wyszczególnienie	2003	2004	2005	2006
Kradzież z włamaniem	1 157	1 077	847	468
Kradzież rzeczy, w tym kradzież samochodu	1 036 160	1 120 140	1 153 157	879 100
Bójka lub pobicie	46	48	48	67
Rozbój, wymuszenie	231	212	217	198

Źródło: Komenda Miejska Policji w Płocku, Płock 2007 r.

W roku 2005 udział wykrytych spraw do ilości przestępstw stwierdzonych wyniósł 53,20 %, a udział liczby podejrzanych do ogółu przestępstw stwierdzonych wyniósł 43,40%. W 2006 roku wykrywalność ogólna przestępstw wyniosła 59,5% (dla porównania w 2004 r. wykrywalność przestępstw wyniosła 53%).

W rejonie płockim wskaźnik przestępczości w przeliczeniu na 10.000 mieszkańców wyniósł w 2004 r. 215,5, natomiast zagrożenie przestępczością w sensie ogólnym ukształtowało się na poziomie liczby 294,1 i było niższe od średniego zagrożenia w województwie mazowieckim, którego wskaźnik wynosił 325,4.

Zgodnie z danymi Komendy Miejskiej Policji w Płocku w okresie styczeń – luty 2008 r. odnotowano 169 przestępstw, których największe nasilenie wystąpiło w godz. 14.00 – 22.00. Najczęściej do popełniania przestępstw dochodzi w rejonie ulic: Dobrzyńska, Kazimierza Wielkiego, Rembielińskiego, Bielska, Chopina, Dworcowa, Kwiatka, Grodzka, Kościuszki, Sienkiewicza, Tumską, Padlewskiego, Kolegialną, Gradowskiego, Kilińskiego, Piłsudskiego, Brzozowa, Armii Krajowej, Szarych Szeregów, Wyszogrodzka, Jana Pawła II. Najwięcej przestępstw odnotowano w rejonie Starego Miasta (37), dawnego Osiedla Mickiewicza (24), Osiedla Dobrzyńska (16), Kolegialna (15), Podolszyce Południe (13), Podolszyce Północ (12) i Wyszogrodzka (10).

Zgodnie z zawartym porozumieniem pomiędzy Komendantem Miejskim Policji i Prezydentem Miasta Płocka działania Policji wspiera Straż Miejska.

Tab. 19. Interwencje Straży Miejskiej według rodzaju wykroczeń w latach 2000 – 2006:

lata	Interwencje w związku z wykroczeniem przeciw:						
	porządkowi i spokojowi publicznemu	bezpieczeństwu osób i mienia	bezpieczeństwu w komunikacji	zdrowiu	obyczajowości	urządzeniom użytku publicznego	inne
2000	3945	2275	8546	3903	33	4034	4766
2001	4409	2089	5097	3634	111	3296	2973
2002	3672	2106	5632	2625	231	3364	3837
2003	10177	4189	8403	1779	354	4279	12297
2004	8873	3885	8788	2155	620	5427	12960
2005	11901	4766	8637	917	521	8682	12013
2006	13419	4969	9340	488	506	8620	16242

Źródło: Miejski Zeszyt Statystyczny Nr 14, Urząd Miasta Płocka 2007 r.

1.4. Dochodowość gospodarstw domowych w Płocku

Płock to miasto kontrastów – jest zaliczany do miast o wysokim dochodzie na 1 zatrudnionego, a jednocześnie z wysokim bezrobociem i dużą liczbą osób korzystających z pomocy społecznej.

Informacje o wysokości dochodów z uwzględnieniem grup zawodowych nie są w ogóle publikowane, nawet przy okazji przeprowadzania Narodowego Spisu Powszechnego.

W czasie przeprowadzanych spisów w 1988 r. i 2002 r. podano jedynie liczebność grup społecznych, utrzymujących się z poszczególnych źródeł zarobkowych.

Tab. 20. Ludność według głównego źródła utrzymania w roku 1988 i 2002:

Wyszczególnienie	Ludność		Struktura w %	
	1988	2002	1998	2002
1	2	3	4	5
1. Ludność ogółem	120 246	128 361	100,00	100,0
2. Ludność żyjąca z pracy poza rolnictwem	54 917	83 479	45,67	65,03
a. najemnej	96 402	74 564	80,17	58,09
b. na własny rachunek	-	8 915	-	6,95
3. Ludność żyjąca z pracy w rolnictwie	4 112	938	3,42	0,73
a. we własnym gospodarstwie	2 380	684	1,98	0,53
4. Osoby żyjące z innych dochodów	20 257	41 851	16,85	32,60
a. z emerytur	9 020	19 164	7,50	14,93
b. z rent	6 932	10 920	5,76	8,51
c. z pozostałych nie zarobkowych źródeł	4 305	11 767	3,58	9,17
d. dochody z własności	-	142	-	0,11
e. nie ustalono	-	1 951	-	1,52
5. Aktywni zawodowo	56 954	65 298	47,36	50,87
a. pracujący	56 954	48 010	47,95	37,40
b. bezrobotni	-	14 588	-	11,36
c. bierni zawodowo	63 292	41 720	52,64	32,50
d. nieustalony status na rynku pracy	-	2 923	-	2,28

Źródło: Opracowanie na podstawie wyników NSP z 1988 r. i 2002 r.

Mimo dużej lakoniczności danych zawartych w powyższej tabelicy wynikają z niej jednak pewne wnioski.

1. Głównym źródłem utrzymania płocczan jest dochód otrzymywany z pracy najemnej poza rolnictwem. Z tablicy 21: „Pracujący w Płocku w latach 2000 - 2006 w sektorze przedsiębiorstw w wybranych działach Polskiej Klasyfikacji Działalności” wynika, że najwięcej osób pracuje w przetwórstwie przemysłowym i budownictwie. Są to działy gospodarki przynoszące najwyższe dochody. Trzeba uwzględnić w każdej grupie zatrudnienia jeszcze poszczególne zawody i zakłady pracy, a także wykształcenie i możliwości zarobkowania poza macierzystym zakładem pracy. Istotnych informacji na ten temat dostarczył ostatni NSP. Zostały one zamieszczone w tablicy 22: „Pracujący w Płocku w 2002 roku według statusu zatrudnienia oraz płci i grup zawodowych”. Wynika z niej, że w strukturze zatrudnienia przeważają mężczyźni, zarabiający zgodnie z obiegową opinią więcej, niż kobiety.
2. Wśród pracowników najemnych wyżsi urzędnicy, kierownicy, parlamentarzyści, specjaliści oraz technicy i średni personel techniczny stanowią ponad 41% wszystkich pracowników najemnych.
3. W kategorii zatrudnionych pojawiła się stosunkowo niedawno nowa grupa pracujących, a mianowicie pracujący na własny rachunek. Udział pracujących na własny rachunek wynosi 6,50%. Z tą grupą można porównać pod niektórym względem pracodawców. Ich udział wynosi 4,41% -

ponad 2.100 osób (tab. 22).

4. Na tle powiatów grodzkich, pod względem wynagrodzenia, zajmujemy drugie miejsce po Warszawie.

Dochody w gospodarstwach są bardzo zróżnicowane. Zależy to od tego, czy poszczególne osoby posiadają stałą pracę i stałe dochody, od ilości członków rodziny, ilości osób pracujących w rodzinie i miejsca pracy.

Poza oficjalną statystyką wyróżnia się także dochody osób zatrudnionych poza sektorem przedsiębiorstw. Małych firm, zatrudniających mniej niż 9 pracowników jest sporo. W statystyce przyjmuje się szacunkowo, że zatrudnienie w tego rodzaju firmach kształtuje się na poziomie 5 %, ale w niektórych miastach może być znacznie wyższe.

Przy omawianiu dochodów należy również uwzględnić istnienie w Płocku tak zwanej szarej strefy, czyli działalności gospodarczej, prowadzonej z pominięciem uregulowań prawnych i administracyjnych. Faktyczne zatrudnienie w Płocku jest znacznie wyższe, niż wynika to z oficjalnej statystyki.

Tab. 21. Pracujący w Płocku w latach 2000 - 2006 w sektorze przedsiębiorstw w wybranych działach PKD:

Wyszczególnienie		2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
I. Pracujący ogółem	liczba	47 649	46 670	44 593	43 375	43 499	43 902	43901
1.Przetwórstwo przemysłowe	liczba	15 311	14 556	13 609	12 597	12 972	13 611	13 385
	%	32,13	31,19	30,52	29,04	29,82	31,00	30,49
2. Zaopatrzenie w energię, wodę i gaz	liczba	...	846
	%	...	1,85
3. Budownictwo	liczba	8 706	7 378	6 939	6 474	6 258	5 791	5 485
	%	18,27	15,81	15,56	14,93	14,39	13,19	12,5
4. Handel hurtowy, detal i naprawy	liczba	4 944	5 181	5 059	5 182	5 085	5 310	5 763
	%	10,38	11,10	11,34	11,95	11,69	12,0	13,13
5. Transport i gospodarka magazynowa	liczba	2 835	2 705	2 621	2 463	2 385	2 419	2 754
	%	5,95	5,8	5,88	5,68	5,48	5,51	6,27
6. Pośrednictwo finansowe	liczba	2 719	1 257	1 181
	%	5,71	2,69	2,65
7. Obsługa nieruchomości i interesy	liczba	w.6	2 930	3 155	3 602	3 360	3 396	3 605
	%	w.6	6,28	7,07	8,3	7,72	7,74	8,21
8. Administracja publiczna i obrona narodowa	liczba	...	2 706	2 787	2 802	2 911
	%	...	5,79	6,25	6,46	6,69
9. Edukacja	liczba	3 378	3 220	3 206	3 198	3 666	3 733	3 985
	%	7,09	6,9	7,19	7,37	8,43	8,5	9,07
10. Ochrona zdrowia i opieka społeczna	liczba	3 960	4 032	3 201	3 677	2 971	3 070	3 103
	%	8,31	8,64	7,18	8,48	6,83	6,99	7,07
11. Inna działalność	liczba	5 796	1 841	2 835	3 380	3 891	6 572	5 821
	%	12,16	3,95	6,36	7,79	8,95	14,97	13,26

Źródło: Miejski Zeszyt Statystyczny Nr 14, Urząd Miasta Płocka 2007 r.

Tab. 22. Pracujący w Płocku w 2002 roku wg statusu zatrudnienia oraz płci i grup zawodowych:

Wyszczególnienie	o. %	Pracujący ogółem z uwzględnieniem						Mężczyźni					
		razem	pracow. najemni	praco- dawcy	własny rachunek	pomoc rodzinom	nie ustalono	razem	pracow. najemni	praco- dawcy	własny rachunek	pomoc rodzinom	nie ustalono
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
I. Pracujący ogółem	o.	48 010	42 393	2 116	3 122	364	15	25 609	21 963	1 439	2 079	117	11
	%	100,00	88,30	4,41	6,50	0,76	0,03	53,34	45,75	3,00	4,33	0,24	0,02
1. Parlamentarzyści, wyżsi urzędnicy i kierownicy	o.	4 071	2 451	1 230	389	-	1	2 549	1 438	884	226	-	1
	%	8,48	5,11	2,56	0,81	-	0,00	5,31	3,00	1,84	0,47	-	0,00
2. Specjaliści	o.	8 421	7 833	221	353	10	4	3 545	3 208	124	205	4	4
	%	17,54	16,32	0,46	0,74	0,02	0,00	7,39	6,68	0,26	0,43	0,00	0,00
3. Technicy i inny średni personel	o.	7 945	7 274	182	423	64	2	2 873	2 482	114	261	16	-
	%	16,55	15,15	0,39	0,88	0,13	0,00	5,99	5,17	0,24	0,54	0,03	-
4. Pracownicy biurowi	o.	5 124	5 098	2	6	18	-	1 407	1 395	1	5	6	-
	%	10,67	10,62	0,00	0,01	0,04	-	2,93	2,90	0,00	0,01	0,01	-
5. Pracownicy usług osobistych i sprzedawcy	o.	5 405	4 328	268	697	112	-	2 021	1 586	120	285	30	-
	%	11,26	9,01	0,55	1,45	0,23	-	4,21	3,30	0,25	0,60	0,07	-
6. Rolnicy, ogrodnicy, leśnicy i rybacy	o.	486	80	13	274	119	-	295	60	13	186	36	-
	%	1,01	0,16	0,03	0,57	0,25	-	0,61	0,13	0,03	0,39	0,08	-
7. Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy	o.	8 213	7 621	139	433	19	1	7 069	6 530	128	400	10	1
	%	17,11	15,87	0,29	0,91	0,04	0,00	14,72	13,60	0,27	0,83	0,02	0,00
8. Operatorzy i monterzy maszyn i urządzeń	o.	5 180	4 619	48	501	12	-	4 664	4 113	48	491	12	-
	%	10,79	9,62	0,10	1,04	0,03	-	9,71	8,57	0,10	1,02	0,02	-
9. Pracownicy przy pracach prostych	o.	2 949	2 892	11	40	6	-	984	961	5	17	1	-
	%	6,14	6,03	0,02	0,08	0,01	-	2,05	2,00	0,01	0,04	0,00	-
10. Pozostali pracownicy	o.	216	197	2	6	4	7	202	190	2	3	2	5
	%	0,45	0,41	0,00	0,01	0,01	0,02	0,42	0,40	0,00	0,00	0,00	0,01

Źródło: Opracowanie własne Ref. Programowania Strategii i Rewitalizacji Starówki UMP na podstawie materiałów GUS z Narodowego Spisu Powszechnego w 2002 roku

o - osoby

Tab. 23. Pracujący w Płocku według płci i sektorów w latach 2000 – 2006:

Wyszczególnienie		2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Dynamika rok 2000=100%
I. Pracujący ogółem	liczba	47 649	46 670	44 593	43 375	43 499	43 902	43901	92,13
1. z tego: mężczyźni	liczba	27 290	26 014	25 408	24 585	24 886	25 149	25 236	92,78
	%	57,27	55,74	56,98	56,68	57,21	57,28	57,48	
2. kobiety	liczba	20 359	20 656	19 185	18 790	18 613	18 753	18 665	91,68
	%	42,73	44,26	43,02	43,32	42,79	42,72	42,52	
3. Sektor publiczny	liczba	24 401	16 815	15 236	14 880	14 853	14 607	14 148	57,98
	%	51,21	36,03	34,17	34,31	34,15	33,27	32,23	
4. Sektor prywatny	liczba	23 248	29 855	29 357	28 495	28 646	29 295	29 753	127,98
	%	48,79	63,97	65,83	65,69	65,85	66,73	67,77	
5. Sektor rolniczy	liczba	128	108	138	27	100	96	86	67,19
	%	0,27	0,23	0,31	0,06	0,23	0,22	0,2	
6. Sektor przemysłowy (przemysł i budownictwo)	liczba	24 017	22 798	21 487	19 905	20 113	20 179	19 603	81,62
	%	50,40	48,85	48,18	45,89	46,24	46,00	44,65	
7. Usługi ogółem	liczba	23 504	23 764	22 968	23 443	23 286	23 627	24 212	103,01
	%	49,33	50,92	51,51	54,05	53,53	53,82	55,15	
a. Usługi rynkowe	liczba	13 580	13 806	13 774	13 766	13 738	13 973	14 300	105,30
	%	28,5	29,58	30,89	31,74	31,58	31,83	32,57	
b. Usługi nierynkowe	liczba	9 924	9 958	9 194	9 677	9 548	9 654	9 912	99,88
	%	20,83	21,34	20,62	22,31	21,95	21,99	22,58	
8. pracujący na 1000 osób	liczba	364	357	345	338	340	344	345	94,78

Źródło: Miejski Zeszyt Statystyczny Nr 14, Urząd Miasta Płocka 2007 r.

Tab. 24. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w sektorze przedsiębiorstw w Polsce i wybranych powiatach województwa mazowieckiego w latach 2004 – 2006

Wyszczególnienie	2004	2005	2006
Polska	2438,57	2542,29	2643,92
Woj. mazowieckie	3095,96	3227,04	3381,13
Warszawa	3465,19	3613,44	3789,94
Radom	2210,07	2269,30	2348,10
Płock	2906,91	3014,76	3181,39
Siedlce	2271,58	2310,82	2442,82
Ostrołęka	2400,95	2485,73	2607,81

1.5. Struktura organizacji pozarządowych

Miasto Płock od wielu lat współpracuje z organizacjami pozarządowymi, działającymi na jego terenie.

Organizacje prowadzą szeroką działalność, wspierają samorząd w realizacji zadań własnych i zleconych gminy.

Doceniając zaangażowanie organizacji pozarządowych na rzecz rozwiązywania istotnych problemów miasta, w 2005 r. podjęto decyzję o zacieśnieniu współpracy. 29 grudnia 2005 r. Rada Miasta Płocka uchwaliła „Kartę współpracy Miasta Płocka z organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego” oraz „Roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi”. Głównym celem uchwalenia tych dokumentów jest budowanie i dalsze zacieśnianie partnerstwa pomiędzy samorządem Miasta Płocka a organizacjami oraz innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego oraz efektywniejsze wykorzystanie społecznej aktywności w zaspokajaniu potrzeb zbiorowych mieszkańców Płocka. Dokumenty te stanowią ważny element polityki społecznej i gospodarczej Miasta oraz Strategii Zrównoważonego Rozwoju Miasta Płocka. Dodatkowymi korzystnymi dla płockich organizacji rozwiązaniami było powołanie Pełnomocnika Prezydenta Miasta Płocka ds. Organizacji Pozarządowych, który poprzez podległe mu komórki organizacyjne – Centrum ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi i Centrum Wolontariatu wspiera działalność płockich organizacji. Reprezentantem III sektora w Płocku jest wybierany na okres 2 lat Zespół Konsultacyjny, który poprzez bezpośrednie kontakty opiniuje i ocenia współpracę samorządu z organizacjami.

Z danych z roku 2005 wynika, że w Płocku działało 155 stowarzyszeń, 42 stowarzyszenia kultury i sportu, 41 uczniowskich klubów sportowych, 2 fundacje gminne, 12 organizacji pożytku publicznego, 4 ochotnicze straże pożarne, 16 inicjatyw lokalnych przy ośrodkach kultury.

Łącznie na terenie miasta funkcjonowały 272 organizacje pozarządowe.

Rozdział IV. Zarządzanie przestrzenią miasta - zagospodarowanie przestrzenne

1. Struktura własności i użytkowania gruntów i budynków dla miasta Płocka

Z danych otrzymanych z Wydziału Geodezji i Katastru Urzędu Miasta Płocka wynika następująca struktura gruntów (stan 1.01.2008 r.):

1. użytki rolne – 4015 ha
2. grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione – 556 ha
3. grunty zabudowane i zurbanizowane – 3383 ha
4. grunty pod wodami – 603 ha
5. użytki ekologiczne – 0 ha
6. nieużytki – 149 ha
7. tereny różne – 100 ha

Powierzchnia ewidencyjna miasta wynosi 8806 ha.

3589 ha gruntów znajduje się w posiadaniu osób fizycznych.

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego struktura własności zasobów mieszkaniowych w latach 2003 – 2006 kształtowała się następująco:

Mieszkania	2003	2004	2005	2006
Ogółem	44 771	45 488	45 726	46 162
Zasoby gminy	5 781	5 970	5 803	5 822
Zasoby spółdzielni mieszkaniowych	22 546	22 758	23 309	23 405
Zasoby zakładów pracy	771	771	393	393
Zasoby osób fizycznych	14 300	14 504	14 437	14 525
Zasoby Towarzystw Budownictwa Społecznego (TBS)	1 026	1 302	1 380	1 588
Zasoby pozostałych podmiotów	347	363	404	429

Największym zasobem mieszkaniowym dysponują spółdzielnie mieszkaniowe. W 2006 r. było to 50,7% ogółu zasobu mieszkaniowego, co łącznie z mieszkaniami będącymi własnością osób fizycznych stanowi ponad 82 % ogółu mieszkań.

Zarządzanie i administrowanie komunalnym zasobem mieszkaniowym (12,6% ogółu zasobu mieszkaniowego) opiera się głównie na Wydziale Gospodarki Mieszkaniowej Urzędu Miasta

Płocka, którego zadaniem jest:

- kreowanie polityki mieszkaniowej w kierunku zwiększenia dostępności mieszkań i poprawy ich stanu,
- nadzór nad realizacją polityki mieszkaniowej miasta,
- współpraca z innymi podmiotami, realizującymi politykę mieszkaniową miasta.

Gmina zarządza swoim zasobem poprzez struktury Urzędu Miasta. Administrowanie zasobem powierzyła na mocy umów spółkom ze 100% udziałem Gminy: Miejskiemu Zakładowi Gospodarki Mieszkaniowej MZGM - TBS Sp. z o.o. oraz Agencji Rewitalizacji Starówki – ARS Sp. z o.o.

Według stanu z dnia 31.12.2007 r. w ewidencji Wydziału Gospodarki Mieszkaniowej w skład zasobu lokalowego gminy w budynkach wspólnot z udziałem gminy wchodziło 5305 lokali mieszkalnych o łącznej pow. 217464,47 m² oraz 188 lokali użytkowych o pow. 24328,05 m² i 207 garaży o pow. 3587,50 m².

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w Płocku na 1 mieszkanie w 2006 r. wynosiła 57,7 m², a na 1 osobę 20,9 m².

W 2005 r. Sąd orzekł ogółem 93 eksmisje, z czego 88 z powodu zaległości w opłatach za mieszkanie. Wykonano 5 eksmisji. W związku z orzeczoną eksmisją systematycznie wzrasta liczba zarejestrowanych w Urzędzie Miasta Płocka wniosków o wynajęcie lokalu socjalnego. Liczba takich wniosków w latach 2005 – 2007 kształtowała się następująco:

Stan na dzień: 31.12.2005 – 390

31.12.2006 – 530

31.12.2007 – 617

W 2006 r. udzielono 45 314 dodatków mieszkaniowych na łączną kwotę prawie 7 mln zł.

Pod względem zaopatrzenia w instalacje techniczno-sanitarne najtrudniejsza sytuacja dotyczy gazu sieciowego. Tylko niewiele ponad 65% mieszkań w 2006 r. wyposażona była w gaz sieciowy.

Tab. 25. Mieszkania wyposażone w instalacje techniczno-sanitarne:

Wyszczególnienie	2003	2004	2005	2006
wodociąg	44 332	45 049	45 287	45 725
ustęp splukiwany	43 471	44 188	44 426	44 864
łazienka	42 320	43 037	43 275	43 713
centralne ogrzewanie	40 786	41 526	41 767	42 204
gaz sieciowy	26 669	29 937	29 990	30 108

Źródło: Opracowanie własne, Zespół Rewitalizacji Miasta, na podstawie danych Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, Płock 2008 r.

2. Ochrona lokalnego dziedzictwa kulturowego

Na obszarze Miasta Płocka znajduje się około 400 zabytków nieruchomych, z czego około 170 posiada indywidualne wpisy do rejestru zabytków. Zabytki nieruchome figurują w gminnej ewidencji zabytków prowadzonej przez Prezydenta Miasta Płocka, zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Najstarsze i najbardziej reprezentatywne części Śródmieścia, tj. Stare Miasto, Przedmieście Bielskie i Miasto Klasycystyczne są wpisane do rejestru zabytków jako zespół urbanistyczno – architektoniczny i warstwy kulturowe Miasta Płocka (nr rejestru 51/182/59 W, data wpisania 16.11.1959 r. - Mapa nr 6).

W celu zapewnienia kompleksowej odnowy przestrzennej, gospodarczej i społecznej miasta oraz w związku z potrzebą ochrony lokalnego dziedzictwa kulturowego w dniu 13 grudnia 2005 r. Rada Miasta Płocka podjęła uchwałę określającą tryb i zasady udzielania dotacji celowych na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków, znajdującym się na terenie miasta Płocka. W 2006 r. przyznano z Budżetu Miasta Płocka 15 dotacji celowych na łączną kwotę 449.960,00 zł, a w 2007 r. przyznano 17 dotacji na kwotę 832.327,80 zł. W celu zwiększenia liczby potencjalnych beneficjentów w dniu 27 listopada 2007 r. Rada Miasta Płocka podjęła nową Uchwałę Nr 229/XVI/07 w sprawie ustalenia przedmiotu, zakresu oraz zasad udzielania dotacji celowych na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków, znajdującym się na terenie miasta Płocka.

Na podstawie przedmiotowej uchwały dookreślono przedmiot dotacji uwzględniając nie tylko zabytki, które posiadają indywidualny wpis do rejestru zabytków, ale także zabytki, które figurują w gminnej ewidencji zabytków oraz położone są na terenie zespołu urbanistyczno –

architektonicznego i warstw kulturowych miasta Płocka. Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami formą ochrony zabytków oprócz wpisu do rejestru zabytków jest także ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym rozszerzono przedmiot dotacji na obiekty figurujące w gminnej ewidencji zabytków oraz chronione na podstawie ustaleń w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W 2008 r. przyznano z Budżetu Miasta Płocka 20 dotacji celowych na łączną kwotę 992.666 zł.

Właściciele lub posiadacze zabytku wpisanego do rejestru zabytków mogą korzystać także z dotacji celowych na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych udzielanych przez:

- wojewódzkiego konserwatora zabytków;
- Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- organ stanowiący samorządu województwa.

Z takich dotacji w Płocku skorzystało w 2007 r. 9 podmiotów.

4. Polityka przestrzenna miasta

Dokumentem planistycznym zawierającym zasady polityki przestrzennej gminy jest *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka* uchwalone Uchwałą Nr 967/LXIII/98 Rady Miasta Płocka z dnia 21 kwietnia 1998 roku.

W dniu 11 lipca 2003 roku weszła w życie ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 roku (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami), która w art. 10 rozszerzyła wymagany zakres ustaleń Studium. Obecnie obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka sporządzone zostało więc na podstawie przepisów nieobowiązującej już ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z nową ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym znacznie wzrosła rola i znaczenie studium w kształtowaniu polityki przestrzennej gminy. Mocą Uchwały Nr 111/IX/07 Rady Miasta Płocka z dnia 29 maja 2007 r. przystąpiono do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka.

Obszar miasta o powierzchni ok. 3000 ha objęty jest miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, które stanowią zbiór uporządkowanych norm i zasad kształtowania przestrzeni oraz stanowią podstawę prawną dla wszelkich działań inwestycyjnych. Na pozostałych terenach, dla których miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego straciły

ważność, zasady realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych są ustalane w drodze decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego reguluje ustawa z dnia 11 lipca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami). Zgodnie z art. 87 w/w ustawy obowiązujące w dniu jej wejścia w życie (tj. 11 lipca 2003 roku) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego uchwalone po dniu 1 stycznia 1995 r. zachowują moc. Natomiast uchwalone przed dniem 1 stycznia 1995 r. zachowują moc do czasu uchwalenia nowych planów, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2003 roku. Na skutek powyższych regulacji na dzień 1 stycznia 2008 r. na terenie miasta Płocka obowiązują 44 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które stanowią ok. 34% ogólnej powierzchni miasta. Dla porównania wskaźnik ten w innych miastach Polski w 2004 r. przedstawiał się w sposób następujący: Warszawa – 13,5%, Bydgoszcz – 9,73%, Poznań – 5%, Łódź – 3%, Gdańsk – 37%, Kraków – 2,7%.

5. Płock - obszary zdegradowane w mieście pod względem przestrzennym.

Na początku lat 60-tych w Płocku zlokalizowano Mazowieckie Zakłady Rafineryjne i Petrochemiczne, co wpłynęło na zdecydowanie na dalszy dynamiczny rozwój miasta, szczególnie na przełomie lat 70-tych i 80-tych. Sytuacja ta była początkiem sukcesywnie powiększającego się obszaru miasta, co w konsekwencji spowodowało, że dawne obszary podmiejskie, enklawy produkcyjne przedmieścia znalazły się w granicach miejskiego układu urbanistycznego. Obszary te to tereny o skomplikowanej strukturze własnościowej, zróżnicowanej formie użytkowania, zabudowie o niskim standardzie technicznym i funkcjonalnym. Charakteryzują się dysharmonią struktury przestrzennej, degradacją układu przestrzenno-funkcjonalnego, w szczególności trudnym dostępem komunikacyjnym, brakiem przestrzeni publicznych oraz terenów rekreacyjnych. Obszary te wymagają:

- zapewnienia zharmonizowanej struktury przestrzennej tworzącej logiczny układ funkcjonalny i kompozycyjny z dostępnością komunikacyjną,
- dokonania niezbędnych przekształceń własnościowych,
- uzupełnienia infrastruktury,
- utrzymania rezerwy terenowej na funkcje publiczne,
- ochrony wartości kulturowych.

W uchwalonym w 1998 roku *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka* określono obszary wymagające przekształceń w zakresie:

- ✓ ochrony dziedzictwa kulturowego i podnoszenia turystycznej atrakcyjności miasta:
 - tereny śródmiejskie, wymagające koordynacji urbanistyczno-architektonicznej i konserwatorskiej,
 - Skarpa Wiślana i nabrzeże Wisły,
- ✓ stymulowania rozwoju przedsiębiorczości, nowoczesnej i zdywersyfikowanej gospodarki lokalnej oraz usług wyższego rzędu:
 - obszary adaptacji i modernizacji funkcji przemysłowych: tereny byłej Fabryki Maszyn Żniwnych przy ul. Otolińskiej, tereny produkcyjno-magazynowe przy ul. Granicznej-Wyszogrodzkiej (byłe zakłady "Cotex"),
 - obszary modernizacji i przekształceń funkcji przemysłowych oraz rozwoju funkcji usługowo-technicznych: tereny po mleczarni w Radziwiu, tereny przemysłowo-składowe na Kostrogaju, tereny byłej cegielni w Górach, tereny Stoczni Rzecznej w Radziwiu oraz Cukrowni w Borowiczkach,
 - obszary adaptacji i modernizacji wiodącej funkcji mieszkalnictwa wielorodzinnego i jednorodzinnego: osiedla wielorodzinnej zabudowy mieszkaniowej,
 - obszary rozwoju funkcji centrotwórczych: tereny po byłej Jednostce Wojskowej.

Rozdział V. Charakterystyka miasta w aspekcie rewitalizacji - podsumowanie

Przedstawiona w Części II Charakterystyka miasta Płocka pozwala na dokonanie pierwszych ocen realności niniejszego Programu Rewitalizacji.

Silne strony Miasta w aspekcie rewitalizacji :

1. pełnienie funkcji stolicy Mazowsza,
2. atrakcyjność turystyczna (walory kulturowe, krajobrazowe i przyrodnicze) części staromiejskiej, Skarpy Wiślanej i doliny Wisły,
3. pełnienie funkcji krajowego ośrodka wzrostu gospodarczego,
4. duża ilość osób w wieku produkcyjnym,
5. rozwijające się szkolnictwo wyższe,
6. wysoki stopień akceptacji społecznej dla planowanych działań rewitalizacyjnych – powołanie Agencji Rewitalizacji Starówki,
7. duży potencjał gospodarczy miasta,
8. wysoki stopień rozpoznania dysfunkcji społecznych i obszarów ich występowania,
9. istnienie Śródmiejskiego Systemu Przestrzeni Publicznych, sukcesywnie modernizowanych, jako czynnik aktywizujący procesy rewitalizacyjne w rejonie Śródmieścia.

Słabe strony Miasta w aspekcie rewitalizacji :

1. nieuporządkowany stan prawny własności nieruchomości, zwłaszcza w rejonie Starego Miasta,
2. trudności w przekwaterowywaniu lokatorów z nieruchomości wymagających kompleksowych działań rewitalizacyjnych,
3. brak możliwości finansowych i personalnych do podjęcia kompleksowych działań,
4. utrzymujące się na dość wysokim poziomie bezrobocie,
5. słabo rozwinięty rynek pracy,
6. niedostatecznie rozwinięta baza hotelarsko – pensjonatowa, gastronomiczna i obsługi ruchu turystycznego,
7. niski poziom poczucia bezpieczeństwa i porządku publicznego, pomimo wzrostowej tendencji wykrywalności przestępstw.

Część III. Powiązania Lokalnego Programu Rewitalizacji z dokumentami strategicznymi

Zapisy zawarte w Lokalnym Programie Rewitalizacji są zgodne z krajowymi, regionalnymi i lokalnymi dokumentami strategicznymi – ich celami i kierunkami. Poniżej wskazano miejsca zgodności:

I. Strategie krajowe

1. Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007 – 2013

Cel strategiczny – tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy i przedsiębiorczości zapewniającej wzrost zatrudnienia oraz wzrost poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej

3 cel horyzontalny – Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski

5 cel horyzontalny – Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej

2. Strategia Rozwoju Kraju 2007 – 2015

Cel główny – podniesienie poziomu i jakości życia mieszkańców Polski: poszczególnych obywateli i rodzin

Priorytet 2 – Poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej

b) Infrastruktura mieszkaniowa

Priorytet 6 – Rozwój regionalny i podniesienie spójności terytorialnej

b) Wyrównywanie szans rozwojowych obszarów problemowych

3. Program usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest stosowanych na terytorium Polski

Cele programu:

- spowodowanie oczyszczenia terytorium Polski z azbestu oraz usunięcie stosowanych od wielu lat wyrobów zawierających azbest;
- wyeliminowanie negatywnych skutków zdrowotnych u mieszkańców Polski spowodowanych azbestem oraz ustalenie koniecznych do tego uwarunkowań;
- spowodowanie sukcesywnej likwidacji oddziaływania azbestu na środowisko i doprowadzenie,

- w określonym horyzoncie czasowym, do spełnienia wymogów ochrony środowiska,
- stworzenie odpowiednich warunków do wdrożenia przepisów prawnych oraz norm postępowania z wyrobami zawierającymi azbest stosowanych w Unii Europejskiej.

II. Strategie regionalne

1. Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020

Cel nadrzędny – wzrost konkurencyjności gospodarki i równoważenie rozwoju społeczno-gospodarczego w regionie jako podstawa poprawy jakości życia mieszkańców

3 cel strategiczny – Poprawa spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej regionu w warunkach zrównoważonego rozwoju

4 cel pośredni – Aktywizacja i modernizacja obszarów pozametropolitalnych

Kierunki działań:

1.3. Wzrost zatrudnienia w regionie i przeciwdziałanie bezrobociu

1.5. Dążenie do poprawy warunków i zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych

1.6. Intensyfikacja działań na rzecz rozwiązywania problemów społecznych

1.7. Poprawa bezpieczeństwa publicznego

3.2. Rozwój i poprawa standardów infrastruktury technicznej

4.2. Wzmocnienie potencjału rozwojowego ośrodków subregionalnych i małych miast

5.3. Promocja i zwiększenie atrakcyjności turystycznej i rekreacyjnej regionu w oparciu o walory środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego

2. Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2007 – 2013

Cel główny – Poprawa konkurencyjności regionu i zwiększenie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej województwa

3 cel szczegółowy – Aktywizacja miast oraz obszarów atrakcyjnych turystycznie

Priorytet V – Wzmocnienie roli miast w rozwoju regionu

Cel główny priorytetu - Wykorzystanie potencjału endogenicznego miast dla aktywizacji społeczno-gospodarczej regionu.

Cele szczegółowe priorytetu:

- Poprawa stanu systemów komunikacji publicznej w miastach
- Odnowa obszarów zdegradowanych i zagrożonych marginalizacją

Działanie 5.2. - Rewitalizacja miast

3. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego

Misja – Stwarzanie warunków do osiągnięcia spójności terytorialnej oraz trwałego i zrównoważonego rozwoju województwa mazowieckiego, poprawy warunków życia jego mieszkańców, stałego zwiększania efektywności procesów gospodarczych i konkurencyjności regionu

Cel 1 – Zapewnienie większej spójności przestrzeni województwa i stwarzanie warunków do wyrównywania dysproporcji rozwojowych

Cel 2 – zapewnienie zrównoważonego i harmonijnego rozwoju województwa poprzez zachowanie właściwych relacji pomiędzy poszczególnymi systemami i elementami zagospodarowania przestrzennego

Cel 3 – Zwiększenie konkurencyjności regionu i poprawa warunków życia

4. Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami

Cel strategiczny – Utrwalenie dziedzictwa kulturowego regionu w celu budowania tożsamości regionalnej oraz promocji turystycznej Mazowsza w kraju i za granicą w połączeniu z aktywizacją obywatelską i zawodową społeczności lokalnych; kreowanie turystycznych pasm przyrodniczo – kulturowych.

Cele operacyjne:

- Zachowanie materialnej i niematerialnej spuścizny historycznej regionu.
- Ochrona i kształtowanie krajobrazu kulturowego wsi i miast historycznych.
- Utrwalanie zasobów dziedzictwa kulturowego w świadomości mieszkańców.
- Promocja walorów kulturowych Mazowsza z wykorzystaniem nowoczesnych technologii.
- Zwiększenie dostępności obiektów zabytkowych poprzez ich wykorzystanie dla funkcji turystycznych, kulturalnych i edukacyjnych – kreowanie pasm przyrodniczo – kulturowych.

III. Strategie i programy lokalne

1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta

Płocka:

1) Poprawa warunków życia mieszkańców i stanu bezpieczeństwa publicznego:

- A – przyrost nowych zasobów mieszkaniowych,
- D – podnoszenie standardu funkcjonowania placówek oświatowych,
- E – poprawa funkcjonowania służby zdrowia i opieki społecznej,
- F – upowszechnianie kultury i sztuki oraz rozwój sportu i rekreacji.

2) Ochrona walorów i zasobów przyrodniczych oraz poprawa stanu środowiska:

- A – poprawa stanu czystości powietrza i ograniczenie uciążliwości hałasu,
- B – utrzymanie i rozwój terenów zielonych oraz ochrona krajobrazu naturalnego,
- C – modernizacja systemu odprowadzania wód deszczowych oraz poprawa funkcjonowania systemu melioracyjnego miasta,
- D – budowa i modernizacja oczyszczalni ścieków z elementami niezbędnej sieci kanalizacyjnej,
- E – modernizacja i rozbudowa sieci wodociągowej.

3) Ochrona dziedzictwa kulturowego i podnoszenie turystycznej atrakcyjności miasta:

- A – rewitalizacja Starówki,
- B – zagospodarowanie Skarpy Wiślanej i nabrzeża dla potrzeb kultury, rekreacji i sportu,
- C – rozwój infrastruktury turystycznej.

4) Stymulowanie rozwoju przedsiębiorczości, nowoczesnej i zdywersyfikowanej gospodarki lokalnej oraz usług wyższego rzędu:

- A – tworzenie warunków dla wzrostu aktywności gospodarczej,

5) Poprawa funkcjonowania i rozwój infrastruktury technicznej oraz optymalne wykorzystanie przestrzeni miejskiej:

- A – modernizacja i uzupełnienie systemu sieci ciepłowniczej,
- E – modernizacja i rozbudowa infrastruktury drogownictwa oraz oświetlenia ulicznego,
- F - poprawa standardu funkcjonowania komunikacji miejskiej,
- I - dostosowanie zagospodarowania przestrzennego do istniejącego wyposażenia terenów w urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacji.

2. Strategia Zrównoważonego Rozwoju Miasta Płocka

Misja – Zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców Płocka

Kierunki rozwoju:

1) Rozwój społeczny

- ✓ Silne organizacje pozarządowe
- ✓ Dostępność mieszkań i poprawa ich stanu
- ✓ Wysoki poziom bezpieczeństwa publicznego
- ✓ Dostępna i sprawnie działająca służba zdrowia
- ✓ Dbłość o dziedzictwo kulturowo – historyczne
- ✓ Mecenat kultury i sztuki
- ✓ Nowoczesna baza kultury i sportu

- ✓ Intensywna edukacja w zakresie dziedzictwa historyczno – kulturowego
- ✓ Rewitalizacja starego Płocka
- ✓ Adekwatna do potrzeb pomoc społeczna
- ✓ Centrum kształcenia młodzieży wybitnie uzdolnionej
- ✓ Duża liczba osób z wyższym wykształceniem
- ✓ Mecenat na rzecz wyrównywania szans dostępności kształcenia
- ✓ Kształcenie ustawiczne zgodne z potrzebami rynku
- ✓ Wysoki standard funkcjonowania placówek oświatowych

2) Wysoka jakość środowiska

- ✓ Wysoki poziom świadomości ekologicznej
- ✓ Uporządkowana gospodarka wodno – ściekowa
- ✓ Uporządkowana gospodarka odpadami komunalnymi
- ✓ Przyjazny stan zieleni
- ✓ Spełniająca obowiązujące normy jakości powietrza, klimatu akustycznego i oddziaływania elektromagnetycznego
- ✓ Wysoki stopień zrównoważenia struktury przestrzennej miasta
- ✓ Wysoki standard zabudowy
- ✓ Wysoki standard zagospodarowania przestrzeni publicznych
- ✓ Wysoki stopień funkcjonalności komunikacyjnej miasta
- ✓ Wysoki standard uzbrojenia terenu

3) Rozwój gospodarczy

- ✓ Sprawna administracja samorządowa oraz sprzyjające rozwojowi gospodarczemu prawo lokalne
- ✓ Płock ośrodkiem nowoczesnych inwestycji i technologii
- ✓ Wysokie wykorzystanie środków pozabudżetowych na rozwój lokalny
- ✓ Sprawny system informacji gospodarczej i inwestycyjnej
- ✓ Lokalizacja jak największej ilości usług o charakterze ponadlokalnym

3. Program „Płock dla Przedsiębiorczych”

4. Program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy

5. Program ochrony środowiska dla miasta Płocka

6. Plan gospodarki odpadami dla miasta Płocka

7. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

- 8. Wieloletni Plan Inwestycyjny na lata 2007 – 2013**
- 9. Plan Rozwoju i Modernizacji Urzędzeń Wodociągowych i Urzędzeń Kanalizacyjnych na lata 2006 – 2013**
- 10. Karta Współpracy Miasta Płocka z Organizacjami Pozarządowymi oraz Innymi Podmiotami Prowadzącymi Działalność Pożytku Publicznego**
- 11. Program „Organizacja prac społecznie użytecznych”**
- 12. Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Płocka na lata 2006 – 2012**

Część IV. Założenia Programu Rewitalizacji Miasta Płocka

Rozdział I. Obszary rewitalizacji

Zgodnie z kryteriami określonymi w art. 47 Rozporządzenia WE 1828/2006 oraz Uszczegółowieniem RPO WM, na terenie miasta Płocka wyodrębniono cztery kategorie obszarów kwalifikujących się do rewitalizacji (mapa nr 1):

Obszar A – Tereny miejskie:

1. Osiedle Dobrzyńska
2. Osiedle Dworcowa
3. Osiedle Kochanowskiego
4. Osiedle Kolegialna
5. Osiedle Łukasiewicza
6. Osiedle Międzytorze
7. Osiedle Radziwie
8. Osiedle Stare Miasto
9. Osiedle Skarpa
10. Osiedle Trzepowo
11. Osiedle Tysiąclecia
12. Osiedle Wyszogrodzka

Obszar B – Tereny sportowo – rekreacyjne:

1. Rejon ul. Rybaki z zespołem zabudowy mieszkaniowej
2. „Sobótka” z portem jachtowym

Obszar C – Tereny przemysłowe:

1. Fabryka Maszyn Żniwnych
2. Kostrogaj z zabudową produkcyjno – składową
3. Cukrownia „Borowiczki”
4. Stocznia Radziwie
5. Mleczarnia na Radziwiu
6. Cegielnia w Górach
7. Cotex

Obszar D – Tereny powojkowe:

1. Tereny byłej jednostki wojskowej
2. Tereny byłego poligonu wojskowego

Obszar A – *Tereny miejskie* wskazany został do rewitalizacji (mapa nr 2) ze względu na:

1) wysoki poziom ubóstwa

W Płocku z pomocy społecznej w formie zasiłków korzysta 6,05 % ogółu mieszkańców, a na obszarze wskazanym do rewitalizacji – 6,6 %. W latach 2005–2007 średnio 78,4% osób korzystających z pomocy społecznej zamieszkiwało na Obszarze A.

Wyszczególnienie		VI.2005	XII.2005	VI.2006	XII.2006	VI.2007
Gospodarstwa domowe korzystające z zasiłków pomocy społecznej	1. Płock	4 972	6 049	4 944	6 281	4 393
	2. Obszar A	4 260	5 159	4 335	5 358	3 768
	% 1/2	85,7	85,3	87,7	85,3	85,8
Osoby korzystające z pomocy społecznej, w tym:	1. Płock	6 744	8 121	6 557	8 917	5 979
	2. Obszar A	5 511	5 962	5 458	6 547	4 797
	% 1/2	81,7	73,4	83,2	73,4	80,2
- osoby bezrobotne korzystające z pomocy społecznej	1. Płock	3 379	4 096	3 355	3 989	2 613
	2. Obszar A	2 884	3 421	2 922	3 332	2 186
	% 1/2	85,3	84,1	87,1	83,5	83,7

Źródło: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Płocku, Płock 2007 r.

Z zasiłków pomocy społecznej korzystają głównie osoby bezrobotne: średnio 48,2 % bezrobotnych zamieszkałych na terenie Płocka i średnio 51,9% bezrobotnych zamieszkałych na Obszarze A.

Według stanu na 31.12.2007 r. w Wydziale Gospodarki Mieszkaniowej zarejestrowanych było 617 wniosków o wynajęcie lokalu socjalnego w związku z orzeczoną eksmisją, w tym z Obszaru A – 550 wniosków, co stanowi 89,1% ogółu wniosków.

2) wysoki poziom długotrwałego bezrobocia

Według stanu na 30.06.2007 r. w Powiatowym Urzędzie Pracy w Płocku zarejestrowanych było 9301 osób bezrobotnych zamieszkałych na terenie Płocka, z czego 6632 osoby zamieszkiwały Obszar A. 69,5% zarejestrowanych bezrobotnych z terenu Płocka to bezrobotni długotrwale, poszukujący pracy 13 miesięcy i dłużej. Dla Obszaru A ten wskaźnik jest wyższy – bezrobotni długotrwale stanowią 70 % ogółu bezrobotnych zamieszkałych na Obszarze A.

3) niekorzystne trendy demograficzne

Na wyznaczonym Obszarze A systematycznie od kilku lat spada liczba ludności. Wiąże się to przede wszystkim z migracjami, które do niedawna miały wpływ na wzrost ludności Płocka – były to głównie migracje ze wsi do miasta. Obecnie sytuacja kształtuje się odwrotnie. Migracja ludności ma związek z poszukiwaniem lepszych warunków zamieszkania (z mniejszym natężeniem hałasu i zanieczyszczenia powietrza) jak i z poszukiwaniem pracy. Mieszkańcy Obszaru A emigrują do osiedli przyłączonych do Płocka w 1997 r., gdzie powstają osiedla domków jednorodzinnych lub o zabudowie willowej, a także do osiedli Podolszyce Północ, Południe, Zielony Jar, gdzie obecnie oddawanych jest do użytku najwięcej nowych budynków wielorodzinnych.

Tab. 26. Liczba ludności w latach 2003 – 2006 w Płocku oraz na Obszarze A:

Nazwa Osiedla	Liczba ludności w latach			
	2003	2004	2005	2006
Dobrzyńska	11 600	11 530	11 330	11 330
Dworcowa	6 000	5 010	5 000	4 900
Kochanowskiego	9 700	10 251	10 320	10 283
Kolegialna	9 815	11 160	11 050	11 000
Łukasiewicza	13 650	13 900	13 790	13 670
Międzytorze	8 000	8 190	8 200	8 100
Radziwie	3 320	3 640	3 650	3 700
Skarpa	9 630	10 060	10 070	10 100
Stare Miasto	7 350	5 950	5 911	5 811
Trzepowo	980	390	390	390
Tysiąclecia	6 400	6 150	6 100	6 100
Wyszogrodzka	8 950	8 970	8 960	8 950
Obszar A ogółem	95 395	95 201	94 771	94 334
Płock ogółem	128 145	127 841	127 461	127 224

Źródło: Miejski Zeszyt Statystyczny Nr 11,12,13, Urząd Miasta Płocka

Na wyznaczonych do rewitalizacji terenach miejskich podobnie jak i w całym mieście występują także bardzo wyraźne tendencje zmian w strukturze ekonomicznej ludności. Systematycznie zmniejsza się udział ludności w wieku przedprodukcyjnym. Płock posiada największy odsetek ludności w wieku produkcyjnym i najmniejszy odsetek ludności w wieku poprodukcyjnym. Ludność w wieku poprodukcyjnym zaczyna w ostatnich latach gwałtownie wzrastać. Gwałtowność zmian w strukturze demograficznej Płocka jest związana z tym, że w latach 1960 – 1985 wzrost liczby ludności Płocka był związany z migracją młodych ludzi do Płocka.

4) niski poziom wydajności energetycznej budynków

W skład Obszaru A wchodzi 12 osiedli. Większość budynków znajdujących się na tych osiedlach wybudowano przed rokiem 1980.

Na podstawie danych Narodowego Spisu Powszechnego z 2002 r. w Płocku było 42.169 mieszkań zamieszkałych, z czego 3.214 wybudowanych przed 1945 r.

Tab. 27. Mieszkania zamieszkałe wg okresu budowy budynku:

Wyszczególnienie	Ilość mieszkań	Powierzchnia użytkowa
przed 1918	1 979	93 528
1918 - 1944	1 235	72 00
1945 - 1970	11 679	566 698
1971 - 1978	10 230	535 906
1979 - 1988	9 086	538 287
1989 - 2002	7 960	570 970

Źródło: Narodowy Spis Powszechny 2002 r.

Struktura własności gruntów na obszarach objętych rewitalizacją

Linia graniczna niniejszego obszaru nie pokrywa się z granicami działek, dlatego powierzchnie zostały określone w przybliżeniu.

Struktura własności podlega ciągłym zmianom. Na dzień 24.01.2008 r. jest następująca:

- własność prywatna – 676,69 ha
- własność Gminy Płock* – 467,86 ha
- współwłasność Gminy Płock – 1,65 ha
- własność Skarbu Państwa* – 415,47 ha

* we własności Gminy Płock i Skarbu Państwa zostały ujęte grunty przekazane w wieczyste użytkowanie

Powierzchnia obszarów objętych rewitalizacją wynosi 1 544,61 ha

Obszar A – Tereny miejskie 1 019,74 ha

1. Osiedle Dobrzyńska	79,05 ha
2. Osiedle Dworcowa	46,23 ha
3. Osiedle Kochanowskiego	75,48 ha
4. Osiedle Kolegialna	123,36 ha
5. Osiedle Łukasiewicza	58,88 ha
6. Osiedle Międzytorze	56,74 ha
7. Osiedle Radziwie	177,09 ha
8. Osiedle Stare Miasto	73,72 ha
9. Osiedle Skarpa	93,79 ha
10. Osiedle Trzepowo	49,11 ha
11. Osiedle Tysiąclecia	23,10 ha
12. Osiedle Wyszogrodzka	163,19 ha

Obszar B – Tereny sportowo – rekreacyjne 96,43 ha

Obszar C – Tereny przemysłowe 401,88 ha

1. Fabryka Maszyn Żniwnych	86,14 ha
2. Kostrogaj z zabudową produkcyjno – składową	189,74 ha
3. Cukrownia „Borowiczki”	16,44 ha
4. Stocznia Radziwie	63,19 ha
5. Mleczarnia na Radziwiu	30,07 ha
6. Cegielnia w Górach	7,52 ha
7. Cotex	8,78 ha

Obszar D – Tereny powojkowe 26,56 ha

Informacje nt. struktury własności gruntów uzyskano w Wydziale Geodezji i Katastru Urzędu Miasta Płocka.

Rozdział II. Charakterystyka obszarów zdegradowanych

Obszar A – Tereny Miejskie:

Osiedla Stare Miasto i Kolegialna

Pierwsze kroki ku rewitalizacji Starówki podjęto w połowie lat 90-tych. W 1996 r. Urząd Miasta Płocka ogłosił konkurs na projekt zagospodarowania placu Starego Rynku. Wybrane projekty przedstawiono płocczanom, opinie których uwzględniono w zwycięskim projekcie przeznaczonym do realizacji inwestycji. Równocześnie w przeprowadzonej wśród mieszkańców ankiecie „Mieszkańcy Płocka o mieście i jego problemach” potwierdziła się opinia, iż Stare Miasto jest postrzegane jako zasadniczy, materialny element tożsamości lokalnej i potencjalne miejsce zamieszkania.

Analiza sytuacji przestrzennej, mieszkaniowej, środowiskowej i społecznej Śródmieścia, przeprowadzona w 2005 r. wskazała na potrzebę podjęcia dalszych działań, zmierzających do poprawy jakości życia na omawianym obszarze, a tym samym poprawy wizerunku całego miasta Płocka, jego atrakcyjności turystycznej, gospodarczej i inwestycyjnej. W latach 2005 – 2006 działania rewitalizacyjne skoncentrowane zostały na obszarze obejmującym Stare Miasto (ograniczone ulicami St. Okrzei, J. Kwiatka, Teatralną, Skarpą Wiślaną i grodem Bolesława Chrobrego z X w. na Wzgórzu Tumskim), Przedmieście Bielskie (pomiędzy ulicami J. Kwiatka, Spacerową, Królewiecką, 1 – go Maja i H. Sienkiewicza) oraz Miasto Klasycystyczne (ośrodkiem jest plac Obrońców Warszawy, granice wyznaczają ulice Tumska, H. Sienkiewicza, Misjonarska, Kościuszki). Powierzchnia niniejszego obszaru wynosi: ok. 73 ha. Na powyższym terenie panuje najtrudniejsza sytuacja przestrzenna i gospodarczo-społeczna. (mapa nr 7)

W 2002 roku przeprowadzono konkurs na koncepcję rewaloryzacji ulicy Tumskiej wraz z przyległymi parcelami, a w 2005 r. miasto Płock rozpoczęło jej przebudowę i modernizację. Płock przystąpił także do unijnego projektu „ADHOC - Rozwój Historycznych Starówek w Środkowej i Wschodniej Europie dostosowany do Społecznych i Demograficznych Zmian”. Projekt ten otrzymał dofinansowanie w kwocie 87.766,50 EURO z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG IIIB CADSES na podstawie umowy podpisanej w dniu 14.07.2006 r. Zasadniczym celem działań miasta Płocka w ramach projektu było przywrócenie prestiżu ulicy Tumskiej, nadanie jej charakteru „salonu miejskiego” z funkcją handlową, gastronomiczną i turystyczną wraz z wyodrębnieniem miejsc odpoczynku,

spotkań i imprez kulturalnych. Celem projektu ADHOC było doprowadzenie do sytuacji, w której właściciele przeprowadzą prace remontowo – modernizacyjne i adaptacyjne kamienic stanowiących pierzeję ul. Tumskiej. W ramach projektu ADHOC Urząd Miasta Płocka przeprowadził szczegółowe analizy i badania nieruchomości przy ul. Tumskiej oraz przygotował koncepcje architektoniczno-przestrzenne zagospodarowania ulicy oraz aranżacji wybranych podwórek. Urząd Miasta Płocka wspiera obecnie organizacyjnie i formalnie działania wszystkich podmiotów zaangażowanych w proces rewitalizacji ul. Tumskiej.

W 2005 r. na ulicę Tumską do zabytkowej, secesyjnej kamienicy nr 8 przeniesiona została siedziba Muzeum Mazowieckiego gromadzącego jedną z najbogatszych w Polsce kolekcji sztuki z przełomu XIX i XX wieku. Obecnie prowadzona jest rozbudowa muzeum.

W br. do nowej siedziby przeniesione zostanie także Muzeum Diecezjalne. Nową siedzibą będzie odrestaurowane opactwo pobenedyktyńskie, które łącznie z oficyną Domu pod Trąbami stanowić będzie doskonałą bazę kulturalno-turystyczną.

Na obszarze Starego Miasta i Osiedla Kolegialna znajduje się około 320 zabytków nieruchomych, z czego około 140 posiada indywidualne wpisy do rejestru zabytków.

W rejonie Śródmieścia można wyróżnić wyraźny system wzajemnie połączonych przestrzeni publicznych tzw. Śródmiejski System Przestrzeni Publicznych, składający się z następujących elementów:

- Stary Rynek,
- ul. Grodzka,
- Pl. G. Narutowicza,
- ul. Tumska,
- Nowy Rynek,
- deptak pomiędzy Teatrem Dramatycznym i sklepem meblowym,
- ul. Bielska do Starego Rynku.

Skoncentrowanie działań inwestycyjnych w przestrzeniach publicznych powyższego systemu ma na celu zaktywizowanie obecnych i potencjalnych realizatorów procesu rewitalizacji.

W latach 2007 – 2013 planowane są także działania rewitalizacyjne na terenie powojennej części osiedla Kolegialna wybudowanego w I poł. lat 60 – tych XX w. w technologii tradycyjnej (z cegły). Realizatorem osiedla była PETROBUDOWA. Teren ten wymaga podjęcia działań w zakresie podniesienia standardu tworzącej go zabudowy.

Radziwie

Radziwie, po przyłączeniu do Płocka w 1923 r., było jedynym lewobrzeżnym osiedlem miasta. Z dniem 1 stycznia 1997 r. do granic administracyjnych Płocka zostały włączone tereny wsi Góry, Dolne Budy, Longinus, Ciechomice, Nowe Ciechomice i Tokary – Rąbierz. Powstały trzy nowe osiedla: Góry, Ciechomice i Pradolina Wisły.

W tym czasie Radziwie było najbardziej zurbanizowanym osiedlem po lewej stronie Wisły, ale z bardzo dużymi opóźnieniami w zakresie infrastruktury technicznej.

W latach 90 – tych XX w. wybudowano kanalizację i oczyszczalnię ścieków, co przybliżyło osiedle do obecnych uwarunkowań cywilizacyjnych.

Po wprowadzeniu reformy oświaty w 1998 r. pilną inwestycją stało się wybudowanie gimnazjum – szkoła została zbudowana kosztem 6 milionów złotych. Ma zaspokajać potrzeby edukacyjne wszystkich osiedli lewobrzeżnych Wisły.

Na przełomie XX/XXI w. wybudowano ulicę Portową oraz rondo im. Jana Marka Lajurdie. Inwestycje w znacznym stopniu rozwiązały problemy komunikacji oraz poprawiły warunki bezpieczeństwa.

Aktualnie, omawiany obszar nie posiada planu zagospodarowania przestrzennego, jednakże zgodnie z zapisami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Płocka, Radziwie przewidywane jest jako osiedle o wiodącej funkcji mieszkaniowej. Teren planowanej mleczarni przeznaczony jest do modernizacji z wprowadzeniem funkcji usługowo – technicznych.

Osiedla Dobrzyńska, Skarpa A i B

Osiedla powojenne, tzw. „Nowego Centrum”.

W 1962 r. rozpoczęła się realizacja szerokiego programu budownictwa metodą wielkblokową na terenie osiedla Dobrzyńska między centrum, aleją Kobylińskiego, ulicą Dobrzyńską i jarem Brzeźnicy w oparciu o wyłonioną w drodze konkursu nowatorską koncepcję urbanistyczną przygotowaną przez architektów Tadeusza Kobyłańskiego i Jadwigę Grębecką. Trudności związane z realizacją eksperymentalnego projektu, rezygnacja z wielu elementów wyposażenia wewnątrz, konieczność utrzymania wysokiego tempa budowy, brak doświadczenia przedsiębiorstw wykonawczych, wreszcie nie zawsze właściwa eksploatacja sprawiły, że efekty uzyskane w pierwszej części osiedla nie były w pełni zadowalające.

Północna część nie zabudowanego terenu nad jarem przeznaczona została dla obiektów Filii Politechniki Warszawskiej; na zachodzie rozszerzono tereny zabudowy jednorodzinnej osiedla

Skarpa A. W sąsiedztwie, w latach 1968-1972, wzniesiono grupę pięciokondygnacyjnych budynków hoteli robotniczych dla pracowników Petrobudowy oraz kilka budynków wielorodzinnych.

Około 1964 roku nad jarem Brzeźnicy po południowej stronie ulicy Dobrzyńskiej rozpoczęto budowę osiedla Skarpa B, gdzie nowe budynki wielorodzinne uzupełniają tu istniejącą luźną zabudowę indywidualną.

W latach 1984 – 1985 na niezabudowanych terenach pomiędzy budynkami Politechniki Warszawskiej a Osiedlem Skarpa A wybudowano na potrzeby powodzan 13 wielorodzinnych budynków komunalnych pod nazwą Osiedle Miodowa – Jar. Obecny stan techniczny budynków wskazuje na konieczność podjęcia działań rewaloryzacyjnych (budynki zawierają szkodliwe dla zdrowia i życia mieszkańców elementy wykonane z azbestu). Rewitalizacja tego osiedla powinna doprowadzić do poprawy funkcjonalności przestrzeni publicznej oraz stworzenia nowego wizerunku osiedla jako miejsca atrakcyjnego do osiedlania i prowadzenia działalności.

Tereny niniejszych osiedli wymagają podjęcia działań w zakresie podniesienia standardu tworzącej je zabudowy.

Osiedle Tysiąclecia

Osiedle powojenne, zwane wcześniej „Centrum Północ”.

Do realizacji został przyjęty projekt zespołu architektów: Stefana Putowskiego i Tadeusza Zielińskiego, przewidujący w północnej części terenu miasta budownictwo mieszkaniowe z lokalami usługowymi wzdłuż alei Kobylińskiego. Ostateczna wersja projektowanego osiedla, opracowana przez architekta Tadeusza Majewskiego, odbiega zasadniczo od opracowania konkursowego. Budowa części północnej osiedla Tysiąclecia trwała od 1964 do 1972 r. Przestrzenie między zabudową osiedla wykorzystano na place zabaw i basen kąpielowy dla dzieci oraz boiska sportowe.

Osiedle realizowała Płocka Spółdzielnia Mieszkaniowa.

Osiedle wymaga podjęcia działań w zakresie podniesienia standardu zabudowy mieszkaniowej.

Osiedle Łukasiewicza

Osiedle powojenne, tzw. „Nowego Centrum”.

Budowę osiedla rozpoczęła Płocka Spółdzielnia Mieszkaniowa w 1969 r. w oparciu o projekt architekta Tadeusza Majewskiego. Uprzemysłowiona technologia narzuciła sztywny układ przestrzenny zespołu pięciokondygnacyjnych budynków otaczających grupę jedenastokondygnacyjnych budynków punktowych, wkomponowanych w zieleni.

Osiedle wymaga podjęcia działań w zakresie podniesienia standardu zabudowy mieszkaniowej.

Osiedle Wyszogrodzka

W okresie pierwszych 15 lat po wojnie przy ul. Wyszogrodzkiej budowano samorzutnie domy jednorodzinne. W Planie Generalnym z 1961 r. rejon Wyszogrodzkiej został wskazany jako teren koncentracji budownictwa jednorodzinnego. Na przełomie lat 70/80 XX w. rozpoczęto budowę osiedla. Część południowa tego terenu – Wyszogrodzka Południe – bliższa Śródmieścia, charakteryzowała się zabudową o wyższym standardzie (obszerne, regularne działki pochodzące z podziałów przedwojennych). Z kolei na północ od ul. Wyszogrodzkiej znajdowały się w większości substandardowe budynki mieszkalno – gospodarcze, które powstały na działkach rolnych.

Wzmożony ruch budowlany w mieście, przy braku planu osiedla, powodował, że doraźnie przeprowadzana parcelacja prowadziła do przypadkowych rozwiązań, które w sposób widoczny zaważyły na kształcie przestrzennym osiedla. Sporządzony potem plan szczegółowy zagospodarowania rejonu ul. Wyszogrodzkiej ograniczał się tylko do porządkowania istniejącej zabudowy oraz wznoszenia na nielicznych, wolnych terenach niezbędnych obiektów usługowych. Zarysowały się również zręby dzielnicowego ośrodka usługowo – handlowego.

Tereny ul. Wyszogrodzkiej wymagają działań w zakresie porządkowania struktury przestrzennej.

Osiedle Międzytorze

Osiedle powojenne, realizowane w II poł. lat 70 – tych XX w. w technologii „wielka płyta”, według projektu architekta Jerzego Kuleszy. Głównym realizatorem „Międzytorza” było Płockie Przedsiębiorstwo Budownictwa Uprzemysłowionego.

W dekadzie 1980 – 1989 budowę osiedla kontynuował Płocki Kombinat Budowlany, w tym czasie powstał zespół kompleksów domów przy ul. Gierzyńskiego według koncepcji architekta J. Łabuza i inż. P. Malinowskiego.

Osiedle dzieli się na dwie części. Właściwe Międzytorze to fragment położony w trójkącie między ul. Otolińską a al. Piłsudskiego i torami. Ale jest także tzw. Zatorze - fragment, który leży "za torami" przy ul. Dobrowolskiego i Gintera. Fatalne położenie Międzytorza spowodowało, że od początku pełniło ono rolę typowej sypialni. Osiedle stanowi układ przestrzenny zabudowy, składającej się z zespołów budynków jedenastopiętrowych i czteropiętrowych.

Na głównej arterii komunikacyjnej - al. Piłsudskiego znajduje się przejazd kolejowy ze szlabanami. Ewenementem jest także fabryka Levi'sa ulokowana na osiedlu mieszkaniowym.

Osiedle wymaga podjęcia działań w zakresie podniesienia standardu zabudowy mieszkaniowej, w tym usunięcia elementów azbestowych.

Osiedle Trzepowo

Trzepowo, dawniej „Cerepowo”, położone jest nad rzeką Brzeźnicą. W XIII w. było wsią i folwarkiem w gminie Brwilno i powiecie plockim. Wieś posiadała wówczas własny kościół drewniany i karcznię, 32 dymy, 338 mieszkańców, 776 morgów. Miejscowość została wymieniona w dokumencie wystawionym w dniu 5 kwietnia 1361 roku przez Kazimierza Wielkiego, na mocy którego jej ziemie zostały подарowane miastu Płock. W XVI w. na mocy dokumentu erekcyjnego został wybudowany obecny kościół parafialny w Trzepowie. Jego fundatorami byli prawdopodobnie arcybiskupi gnieźnieńscy. W 1827 r. wieś należała do sukcesorów Fuhrmana.

W 1961 r. Trzepowo zostało przyłączone do granic administracyjnych miasta Płocka.

Do lat 90 – tych XX w. Płock pełnił rolę ośrodka obsługi rolnictwa dla obszaru całego województwa plockiego. We wschodnich terenach osiedla Trzepowo mieściły się instytucje centralne dla województwa z zakresu obsługi rolnictwa, zaopatrzenia i zbytu artykułów rolnych, upowszechniania i wdrażania oświaty rolniczej (Wojewódzki Ośrodek Postępu Rolniczego, Technikum Rolnicze - obecnie funkcjonujące w Górach).

Plan zagospodarowania przestrzennego z 1984 r. określał obszar osiedla jako tereny pod uprawy rolne oraz ośrodek obsługi rolniczej i zwierzęcej.

Istniejąca zabudowa ma charakter zagrodowy. Wymaga przekształceń na zabudowę rzemieślniczo – produkcyjno – składową.

Osiedla Dworcowa i Kochanowskiego

Osiedla Dworcowa i Kochanowskiego powstały w wyniku podziału Osiedla Mickiewicza, którego budowa posuwała się od strony ul. Bielskiej. Stopniowo między sady i domki jednorodzinne wkraczały bloki. Do dziś zresztą gdzieś tam można znaleźć zagubione drzewa owocowe. Budowa zaczęła się ponad 40 lat temu od osiedla Kochanowskiego (niektóre z pierwszych domów budowano wtedy razem ze schronami przeciwlotniczymi), skończyła po 20 latach w rejonie ulic Otolińska i Chopina. Ostatnie bloki powstały w latach 90-tych. Cechą charakterystyczną osiedla jest przeplatanie się wielopiętrowych bloków z domkami jednorodzinnymi na małych działkach.

Osiedle wymaga podjęcia działań w zakresie podniesienia standardu zabudowy mieszkaniowej, w tym usunięcia elementów azbestowych.

Podsumowanie dla terenów miejskich

Kluczowym wyzwaniem rewitalizacji w Płocku jest z uwagi na niski standard znacznej części istniejącej zabudowy mieszkaniowej i wieloletnią lukę remontową – inwestowanie w poprawę warunków mieszkaniowych i rozwój mieszkalnictwa. W obecnym okresie programowania (2007-2013) dla nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej przewidziano w ograniczonym zakresie, możliwość finansowania mieszkalnictwa ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Alokacja środków na potrzeby mieszkaniowe w ramach rewitalizacji będzie miała miejsce w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego – Priorytet V, Działanie 5.2. Rewitalizacja miast, kategoria interwencji: 78 infrastruktura mieszkalnictwa. Wsparcie projektów dotyczących odnowy infrastruktury mieszkalnictwa będzie możliwe na obszarach kryzysowych, na których występują, co najmniej dwa niekorzystne zjawiska kryzysowe: wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia społecznego, wysoka stopa długotrwałego bezrobocia, niekorzystne tendencje demograficzne, niski poziom wykształcenia, wysoki poziom przestępczości, degradacja środowiska, mała aktywność gospodarcza, wysoka liczba imigrantów, grup etnicznych, narodowościowych lub uchodźców. Dodatkowo musi występować niski poziom wartości zasobów mieszkaniowych lub niski poziom wydajności energetycznej budynków. Wsparcie zostanie skierowane na renowacje części wspólnych wielorodzinnych budynków mieszkalnych oraz renowacje i adaptacje budynków na cele mieszkaniowe z przeznaczeniem dla rodzin o niskich dochodach lub osób o szczególnych potrzebach.

Obszar B - Tereny sportowo - rekreacyjne

Rejon ul. Rybaki z zespołem zabudowy mieszkaniowej

Rejon ulicy Rybaki w XIX w. i na początku XX w. stanowił dzielnicę Płocka zamieszkiwaną przez biedotę. Większość licznych, drewnianych zabudowań zniszczyli okupanci niemieccy w czasie II wojny światowej. Do dnia dzisiejszego pozostało tylko kilkanaście kamienic, niektóre z nich są zdewastowane.

Wzdłuż ul. Rybaki rozciąga się część płockiego bulwaru nad Wisłą, którego budowę rozpoczęto w 1936 r.

Nieliczna, przedwojenna zabudowa mieszkaniowa przy ulicy Rybaki znajduje się w złym

stanie technicznym lub w stanie ruiny, wymaga interwencji inwestycyjnych, które wpłynęłyby na poprawę standardu budynków oraz wizerunku Skarpy Wiślanej.

Rejon ul. Rybaki objęty jest programem zagospodarowania nabrzeża Wisły w związku z potrzebą jego modernizacji, a tym samym przywrócenia pełnych wartości sportowo – rekreacyjnych i turystycznych obszaru nad Wisłą.

„Sobótka” wraz z portem jachtowym

Powierzchnia jeziora „Sobótka” wynosi prawie 20 ha. Pierwotnie, była w tym miejscu wyspa przybrzeżna, zwana przez płocczan „Tajwanem”, następnie niewielki zalew, odcięty wałem piaskowym od rzeki podczas jej pogłębiania.

Jezioro otoczone jest pasem zieleni i pięknymi plażami piaszczysto – trawiastymi. Sobótka staje się powoli centrum sportów wodnych i kąpieliskiem miejskim. W 2004 roku wykonano drogę dojazdową od strony ulicy Mostowej i ulicy Rybaki. Zrealizowano ścieżki piesze w rejonie Abisynii oraz drogę dojazdową od ul. Kazimierza Wielkiego, stanowiącą połączenie ulicy Kazimierza Wielkiego z nabrzeżem Wisły.

Kąpielisko „Sobótka” z portem jachtowym, jako integralny element Bulwaru nad Wisłą, jest obszarem objętym programem zagospodarowania nabrzeża Wisły.

W ramach programu planuje się działania zmierzające do rozwoju niniejszego terenu jako miejsca rekreacji codziennej i weekendowej.

Podsumowanie dla terenów sportowo - rekreacyjnych

Niniejsze tereny, charakteryzujące się wybitnymi walorami krajobrazowo – przyrodniczymi, winny stać się pełnowartościowym miejscem wypoczynku dla mieszkańców Płocka i okolic oraz turystów odwiedzających tejsze strony Mazowsza.

Obszar C – Tereny przemysłowe

Fabryka Maszyn Żniwnych

Kompleks przemysłowy Fabryki Maszyn Żniwnych wybudowano w latach 50 – tych XX w. W fabryce uruchomiono produkcję kombajnów zbożowych Vistula. Po 1960 r. włączono do eksploatacji

halę wydziałów pomocniczych, halę zaplecza technicznego transportu, prototypownię, kompresorownię oraz wybudowano nowy kompleks administracyjny.

W poł. lat 60 – tych okazało się, że produkowana konstrukcja kombajnów zbożowych (w oparciu o licencję zagraniczną) jest przestarzała. W związku z tym kadra inżynierów i techników FMŻ, w ramach własnego biura projektowego, w trybie nieformalnym, opracowała w latach 1968 – 1969 własny program produkcji kombajnów „Bizon”. W 1974 r. podjęto decyzję rządową w celu rozwoju produkcji kombajnów zbożowych „Bizon”. Rozpoczęto rozbudowę zakładu na północ od istniejącej zabudowy, po drugiej stronie ul. Targowej – włączając część tej ulicy do FMŻ. Na nowym terenie (24 ha) wybudowano zespół trzech hal (konstrukcje stalowe) o powierzchni 7,5 ha.

W dekadzie 1990 – 2000 nastąpiło załamanie zbytu kombajnów zbożowych. Fabryka, do końca lat 80 – tych ciągle rozbudowywana, uległa restrukturyzacji. Znaczną część majątku sprzedano dla drobnych wytwórców i hurtowni, pozostała część wnosząc jako aport przedsiębiorstwu New Holland Bizon, utworzonemu w oparciu o kapitał zagraniczny, które następnie przekształciło się w spółkę z o.o. CNH Polska.

Z wyjątkiem terenów działania spółki CNH Polska, na których należy utrzymać dotychczasową funkcję przemysłową, pozostała część obszaru dawnej Fabryki Maszyn Żniwnych wymaga podjęcia działań adaptacyjnych i modernizacyjnych w strukturze przestrzennej zabudowy oraz układu komunikacyjnego.

Kostrogaj z zabudową produkcyjno - składową

Dawna wieś kościelna - *Costrygaj*, zlokalizowana 4 km na pn – wsch od Płocka. Wzmianki o miejscowości pochodzą z dokumentu wystawionego w dniu 5 kwietnia 1361 roku przez Kazimierza Wielkiego, na mocy którego jej ziemie zostały подарowane miastu Płock. W okresie międzywojennym odbywały się tutaj wyścigi konne (1922 – 1925), organizowane przez koło sportowe 4 Pułku Strzelców Konnych (zapisy przyjmowano w dawnym Hotelu Warszawskim przy ul. Kolegialnej).

W 1953 r. Kostrogaj został włączony w granice administracyjne Płocka. Zaczęto tworzyć na jego terenie nową dzielnicę przemysłową.

W latach 60 – tych rozpoczęto budowę ul. Przemysłowej oraz zakończono realizację dzielnicy przemysłowo – składowej. Poza systematycznie modernizowanymi i rozbudowywanymi zakładami, powstałymi tu przed rokiem 1960, oddano do użytku Płockie Zakłady Przetwórstwa Owocowo – Warzywnego, przeniesione w 1964 r. z prowizorycznych pomieszczeń na Radziwiu, zakłady Stolarstwa Budowlanego, piekarnię mechaniczną, obiekty magazynowe MHD, Argedu i PZGS, bazy transportowe: PKS i MPK, łączności, rolnictwa, bazy przedsiębiorstw komunalnych i innych. Na północ od jaru

Brzeźnicy powstał kompleks obiektów produkcyjnych Spółdzielni Drzewno – Meblarskiej. Po północnej stronie ul. Targowej wybudowano obiekty zaplecza rolniczego, m. in. bazy GS, Centralę Nasienną, centralne targowisko miejskie.

Funkcja przemysłowa Kostrogaju jest zachowana. Nadal funkcjonuje tu wiele drobnych zakładów przemysłowych, hurtowni, magazynów, itp.

W ostatnich latach wykonano przebiecie ul. Przemysłowej do ul. Tysiąclecia oraz powstało Centrum Handlowe „Echo”. W kwartale ulic: Tysiąclecia – Rembielińskiego – Gawareckiego – Przemysłowa miejska spółka Rynex prowadzi Płockie Centrum Handlowe o powierzchni 20.000 m². W 2007 r. przystąpiono do budowy galerii handlowej.

Tereny Kostrogaju wymagają zdecydowanych działań w zakresie uporządkowania struktury przestrzennej zabudowy oraz układu komunikacyjnego.

Cukrownia „Borowiczki”

Zabudowa cukrowni, zlokalizowanej przy pl. Wincentego Witosa w Borowiczkach, pochodzi z 1900 r., dworek dyrektora z 1905 r., park krajobrazowy z początku XX w. Cukrownia położona jest nad rzeką Słupianką, która o kilkaset metrów dalej wpada do Wisły.

Działalność cukrowni trwała od początku XX w. do 2003 r., kiedy to podjęto decyzję o jej likwidacji. Przełom 2003/2004 r. był ostatnim sezonem produkcyjnym.

Zgodnie z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Osiedla Borowiczki, uchwalonego w 2000 r., teren cukrowni ma zachować istniejące funkcje przemysłowo – składowe z dopuszczalnym przeznaczeniem administracyjno – socjalnym i handlowym. Ochronie konserwatorskiej podlegają budynek główny oraz zespół dworsko – parkowy cukrowni.

Stocznia - Radziwie

W okresie międzywojennym na nabrzeżu wiślanym Radziwia urządzono port handlowy (1927r.). W czasie II wojny światowej Radziwie – jako dzielnica Płocka zostało wcielone do III Rzeszy. Okupanci rozbudowali port oraz zapoczątkowali budowę stoczni, w której produkowano kadłuby łodzi podwodnych dla wojsk niemieckich.

Dalsza rozbudowa stoczni przypadła na lata powojenne. Płocka Stocznia Rieczna stała się jedną z największych stoczni rzecznych w kraju, gdzie budowano różnego rodzaju obiekty pływające (pchacze, barki, holowniki, lodołamacze, motorowce, koszarki, itp.).

Powierzchnia znajdującego się obok portu rzecznoego wynosi 45 ha, z czego 12 ha stanowi lustro wody. Port posiada pięć basenów. Tereny przyległe obejmują 83 ha wraz z nabrzeżami,

dźwigami i innymi urządzeniami do przeładunku towarów z barek.

Okres prosperity stoczni trwał właściwie do przełomu 1981/82 r. W końcu lat 90 – tych stocznia borykała się z kłopotami finansowymi oraz przeżywała trudny okres restrukturyzacji i przekształceń własnościowych. W lipcu 1998 roku w wyniku połączenia kapitałów i doświadczeń znanych polskich firm Centromor S.A. z Gdańska i Mostostal Płock S.A. z Płocka, przejmując majątek dawnej Płockiej Stoczni Rzecznej, powstała spółka z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie CENTROMOST Stocznia Rzeczna w Płocku.

Teren stoczni nie posiada planu zagospodarowania przestrzennego. Rozważa się możliwość wprowadzenia na sąsiadujące ze stoczną tereny funkcji sportowej (dla potrzeb żeglarstwa).

Mleczarnia na Radziwiu

Budowę Zakładów Mleczarskich prowadzono w latach 80 – tych XX w. Realizatorem inwestycji była PETROBUDOWA. Inwestycję zaniechano, pomimo wykonania ok. 80 % robót.

Omawiane tereny nie posiadają planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z kierunkami zagospodarowania przestrzennego zawartymi w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, obszar niedoszłej mleczarni wymaga modernizacji i przekształceń funkcji przemysłowych oraz rozwoju funkcji usługowo – technicznych.

Cegielnia w Górach

Cegielnia w Górach powstała w drugiej połowie XIX w.

W latach 60 – 70 XX w. tereny, na których wydobywano glinę dla potrzeb cegielni, wykorzystywano do składowania odpadów komunalnych z Płocka. W latach 80 – tych XX w. cegielnia należała do Sochaczewskich Zakładów Ceramiki Budowlanej w Boryszewie. Obecnie stanowi własność prywatną.

Tereny cegielni nie posiadają planu zagospodarowania przestrzennego. W Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego obszar cegielni przeznaczony jest pod modernizację i przekształcenia funkcji przemysłowych oraz rozwój funkcji usługowo – technicznych.

COTEX

Budowę Zakładów Dziwiarskich COTEX rozpoczęto po 1970 r., oddano do eksploatacji w 1975 r. Realizatorem inwestycji była PETROBUDOWA. Zakłady składały się z wielkiej, kilkupiętrowej hali produkcyjnej z własną, wolnostojącą kotłownią parową, oczyszczalnią ścieków, własną studnią wody „oligoczeńskiej”. Fabryka zatrudniała około 2.800 osób, w tym ponad 70 % kobiet.

Kłopoty finansowe zakładu rozpoczęły się po 1990 r. w związku ze wzrastającym zadłużeniem. Na początku XXI w. zakład postawiono w stan likwidacji. Na bazie majątku firmy powstała spółka Cotex z o.o. Po krótkim czasie funkcjonowania spółka upadła, a jej miejsce zajęła Cotex – Pol. Majątek dawnych zakładów został w większości sprzedany. Powstały tam nowe firmy prywatne.

Dawny biurowiec zakładów zakupiła jedna ze spółek Zakładu Energetycznego w Płocku. Na bazie dawnej Przychodni Zakładowej powstało Hospicjum im. Urszuli Ledóchowskiej.

Obszar zakładów nie posiada planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego teren Cotex –u wymaga działań adaptacyjnych i modernizacyjnych funkcji przemysłowej.

Podsumowanie dla terenów poprzemysłowych

Na terenach poprzemysłowych wdrażane będą działania rewitalizacyjne mające na celu nadanie nowych funkcji gospodarczych lub społecznych. W ramach kompleksowych przedsięwzięć rewitalizacyjnych wspierane będą działania ukierunkowane na rozwój społeczno-gospodarczy i podniesienie jakości życia społeczności lokalnych. Przedsiębiorcy i instytucje z otoczenia biznesu prowadzący działalność na obszarze rewitalizowanym wspierane będą w ramach priorytetu I i II Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego. W ramach priorytetu V możliwe będzie uzyskanie dofinansowania na projekty dotyczące wykonania izolacji, remontów, prac rozbiórkowych, przebudowy lub adaptacji budynków, obiektów, infrastruktury i urządzeń poprzemysłowych wraz z zagospodarowaniem przyległego terenu w celu nadania im nowych funkcji użytkowych: usługowych, turystycznych, rekreacyjnych, zdrowotnych lub edukacyjnych.

Obszar D – Tereny Powojkowe

Zarys historii

Historia garnizonu płockiego sięga XIX w. W latach 1883 – 1885 podjęto działania związane z modernizacją, rozbudową i budową obiektów koszarowych.

Okolo 1888 r. nowe koszary zajmowało wojsko: południowo – wschodnie przez 15 Tatarski

Pułk Ułanów, północno – wschodnie przez 15 Perejasławski Pułk Dragonów. W każdym kompleksie koszarowym, obok czterech budynków koszarowych, zbudowano stajnie (na ok. 600 koni), magazyny, budynki sztabowe z tzw. cerkwią domową pułku. Wzdłuż ul. Wyszogrodzkiej (dawniej Szosa Warszawska) i alei J. Kilińskiego postawiono domy mieszkalne (do dzisiaj zachowały się dwa budynki między aleją Kilińskiego i wylotem ul. Sienkiewicza oraz budynek przy obecnej siedzibie Urzędu Dozoru Technicznego).

Podczas I wojny światowej w koszarach stacjonowały zapasowe formacje niemieckie. W latach 1919 – 1921 w koszarach stacjonowały różne oddziały, m.in. obóz internowanych żołnierzy Rosyjskiej Ludowej Armii Ochotniczej gen. Stanisława Bulak – Bałachowicza.

Na początku września 1939 r., w wyniku bombardowania, zniszczone zostały dwa budynki w koszarach warszawskich. Resztę obiektów, z wyjątkiem jednej stajni (istnieje do dnia dzisiejszego z nieco zmienionym dachem, widoczna z ul. Sienkiewicza, vis a vis ogródka jordanowskiego), okupanci podpalili i wysadzili 21 stycznia 1945 r. Koszary płońskie ocalały, choć w pierwszych dniach po wyzwoleniu zostały zdewastowane przez ludność cywilną.

Od lata 1945 r. do połowy października w koszarach płońskich mieścił się punkt etapowy dla powracającego z Niemiec radzieckiego 3 Samodzielnego Korpusu Kawalerii. W miejscu zburzonych koszar warszawskich urządzono cywilne magazyny elementów i materiałów do odbudowy plockiego mostu. Ruiny budynków rozebrano.

W 1948 r. w budynku dawnego kasyna podoficerskiego (dzisiejszy Sąd Pracy przy alei Kilińskiego) zainstalowano Wojskową Komendę Uzupełnień.

W roku 1951 nastąpiła gwałtowna rozbudowa armii. W latach 1953 – 1957, na północ od ul. Sienkiewicza aż do działek prywatnych rozmieszczony był sprzęt Centralnej Składnicy Sprzętu Drogowo – Mostowego. Tereny prywatne przejęło wojsko (rok 1970) i wybudowało na tym terenie garaże i warsztaty 3 Pułku Mostowego.

W 1994 r. w związku z rozformowaniem 3 Ośrodka Przechowywania Sprzętu, miasto przejęło cały teren dawnego Pułku Mostowego. Pozostały Warsztaty Doświadczalno – Remontowe, Wojewódzki Sztab Wojskowy przeniesiono do budynku przy al. Kilińskiego 12, Wojskowa Komenda Uzupełnień pozostała przy Wyszogrodzkiej. W północnej części kompleksu płońskiego funkcjonowały garnizonowe ambulatorium medyczne i Okręgowa Pracownia Psychologiczna. W 1996 roku wojsko przekazało część posesji przy ul. Wyszogrodzkiej Państwowej Straży Pożarnej, a pozostałość w 1998 r. miastu.

W 1997 r. do granic administracyjnych miasta Płocka przyłączony został obszar byłego poligonu wojskowego Jednostki Wojskowej w Płocku położony na lewym brzegu Wisły pomiędzy ul.

Nadwiślańską i Dobrzykowską (dawne Tokary – Rąbierz).

Obszar ten stanowił wojskowy kompleks służący jako plac ćwiczeń oraz poligon mostowy. Był intensywnie wykorzystywany do ćwiczeń z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu wojskowego. W 1994 r. Resort Obrony Narodowej przekazał nieruchomość jako zbędną dla resortu na rzecz Urzędu Rejonowego w Płocku. W 1995 r. nieruchomość decyzją Wojewody Płockiego przekazana została gminie Gąbin w celu komunalizacji pod warunkiem udostępnienia jej na składnicę elementów konstrukcji mostu zastępczego a następnie jako zaplecza budowy drugiej przeprawy mostowej.

Obszar bylej Jednostki Wojskowej

Tereny dawnych koszar garnizonowych posiadają miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które określają zasady ich zagospodarowania.

Aktualnie, na niniejszym obszarze funkcjonuje Szkoła Wyższa im. Pawła Włodkowica, Sąd Pracy, Urząd Dozoru Technicznego, Państwowa Straż Pożarna, Pogotowie Ratunkowe. Budowane są wielorodzinne budynki mieszkalne.

Obszar byłego poligonu wojskowego

Teren dawnego poligonu wojskowego cechuje się wysoką degradacją zabudowy, infrastruktury, środowiska oraz struktury przestrzennej co szczególnie wskazuje Raport Oddziaływania na Środowisko. Teren ten zlokalizowany jest w Obszarze NATURA 2000. Niniejszy teren winien stać się pełnowartościowym miejscem wypoczynku dla mieszkańców Płocka i okolic oraz turystów odwiedzających tejsze strony Mazowsza, poprzez nadanie funkcji turystyczno – rekreacyjnej. Nieodłącznym elementem rewitalizacyjnym będzie edukacja ekologiczna oraz promocja zrównoważonego rozwoju i świadomości ekologicznej.

Podsumowanie dla terenów powojсковych

Na terenach powojсковych wdrażane będą działania rewitalizacyjne mające na celu nadanie nowych funkcji gospodarczych lub społecznych. W ramach kompleksowych przedsięwzięć rewitalizacyjnych wspierane będą działania ukierunkowane na rozwój społeczno-gospodarczy, rozwój sektora turystyki, podniesienie jakości życia społeczności lokalnych. Przedsiębiorcy i instytucje z otoczenia biznesu prowadzący działalność na obszarze rewitalizowanym wspierane będą w ramach priorytetu I i II Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego. W ramach priorytetu V możliwe będzie uzyskanie dofinansowania na projekty dotyczące wykonania izolacji, remontów, prac rozbiórkowych, przebudowy lub adaptacji budynków, obiektów, infrastruktury i

urządzeń powojсковych wraz z zagospodarowaniem przyległego terenu w celu nadania im nowych funkcji użytkowych: usługowych, turystycznych, rekreacyjnych, zdrowotnych lub edukacyjnych. W ramach priorytetu VI możliwa będzie realizacja przedsięwzięć mających na celu wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla wzrostu atrakcyjności regionu poprzez rozwój sektora turystyki i kultury.

Rozdział III. Misja, priorytety, cel ogólny i cele szczegółowe Rewitalizacji Miasta Płocka

Misją Lokalnego Programu Rewitalizacji (LPR) jest kompleksowa odnowa wytypowanych do rewitalizacji obszarów miasta w aspektach przestrzennym, gospodarczym i społecznym, która ma prowadzić do rozwoju Płocka jako dawnej stolicy Mazowsza, chroniącego walory przyrodniczo – krajobrazowe oraz lokalne dziedzictwo kulturowo – historyczne, dbającego o wysoką jakość życia mieszkańców.

Cel ogólny LPR – podniesienie atrakcyjności gospodarczej, społecznej i przestrzenno – funkcjonalnej Płocka jako dawnej stolicy Mazowsza oraz krajowego ośrodka wzrostu gospodarczego.

Cel ogólny będzie realizowany przez pięć celów szczegółowych:

1. rewaloryzacja Śródmieścia Płocka poprzez odtworzenie, utrwalenie i ożywienie ścisłego centrum z zabytkowym układem urbanistyczno-architektonicznym,
2. podniesienie standardu zagospodarowania terenów przemysłowych i stworzenie warunków wprowadzenia funkcji produkcyjnych i usługowych oraz turystyki i rekreacji dla mieszkańców miasta, regionu i kraju,
3. przywrócenie mieszkańcom Płocka pełnowartościowych terenów sportowo-rekreacyjnych i turystycznych nadbrzeża Wisły,
4. ożywienie miejskich terenów mieszkaniowych,
5. zagospodarowanie terenów powojkowych, zgodnie z zasadami przekształceń, zawartymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w celu wprowadzenia nowych funkcji, związanych z tendencjami rozwojowymi miasta.

Powyższe cele szczegółowe będą realizowane przez następujące priorytety:

Priorytet 1 – zagospodarowanie i modernizacja przestrzeni publicznych, tworzących Śródmiejski System Przestrzeni Publicznych,

Priorytet 2 – zagospodarowanie nadbrzeża rzeki Wisły jako obszaru o wybitnych walorach turystyczno – rekreacyjnych, w tym funkcji weekendowej,

Priorytet 3 – pobudzenie aktywności środowisk lokalnych w celu podjęcia skoordynowanych działań rewitalizacyjnych, zwłaszcza w rejonach zabudowy mieszkaniowej,

Priorytet 4 – zapobieganie wykluczeniom społecznym,

Priorytet 5 – aktywizacja rozwoju społeczno – gospodarczego w rejonach rewitalizowanych.

Rozdział IV. Rewitalizacja w ujęciu projektowym

Zestawienie planowanych do realizacji projektów inwestycyjnych przedstawione zostało w załączniku nr 1 do Programu. Opis szczegółowy poszczególnych projektów zawiera załącznik nr 4. Wykaz planowanych do realizacji w latach 2007 – 2013 projektów rewitalizacyjnych ze wskazaniem podmiotu odpowiedzialnego za realizację projektu zawiera załącznik nr 3.

Poza wymienionymi projektami inwestycyjnymi realizowane są i będą działania komplementarne, szczególnie w sferze społecznej.

Projekty w trakcie realizacji:

I. Miejski Urząd Pracy w Płocku przystąpił w 2008 roku do realizacji 2 projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007 – 2013, Priorytet VI, Działanie 6.1:

- 1) **„Aktywny Płock – wyrównywanie szans bezrobotnych na rynku pracy w Mieście Płocku”** - w ramach projektu MUP zorganizuje :
 - a) staż u pracodawcy – dla 292 osób
 - b) przygotowanie zawodowe w miejscu pracy – dla 121 osób
 - c) szkolenia
- 2) **„Bezrobotny pośrednikiem, doradcą – pracownikiem Miejskiego Urzędu Pracy”**

Realizacja ww. projektów przyczyni się m.in. do aktywizacji osób bezrobotnych, do podwyższenia, zmiany lub uzyskania przez nich nowych kwalifikacji zawodowych oraz do zwiększenia dostępu do usług pośrednictwa zawodowego poprzez zatrudnienie pośredników pracy i doradców zawodowych. Działania podejmowane przez MUP wpłyną na łagodzenie skutków bezrobocia wśród osób znajdujących się w szczególnej sytuacji na rynku pracy.

II. W 2006 roku Zarząd Płockiego Parku Przemysłowo-Technologicznego opracował kompleksowy program rozwoju PPP-T S.A na lata 2007 – 2013 pn. **„Budowa i rozwój komponentu technologicznego oraz naukowo badawczego PPP-T w Płocku dla ponadregionalnej działalności innowacyjnej”**. Program opracowano w ujęciu projektów inwestycyjnych przygotowanych według standardów określonych dla projektów inwestycyjnych potencjalnych do dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Program rozwoju Płockiego Parku Przemysłowo Technologicznego na lata 2007 -2013 o łącznej szacowanej wartości 238 milionów złotych, który został - decyzją Zarządu Województwa

Mazowieckiego - wpisany na listę kluczowych projektów inwestycyjnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego dofinansowywanego ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przewiduje do realizacji 7 powiązanych ze sobą funkcjonalnie projektów inwestycyjnych, których przeprowadzenie pozwoli na stworzenie warunków dla rozwoju w Płocku i regionie sfery naukowo – technologicznej w ścisłym powiązaniu z potrzebą i oczekiwaniami podmiotów sfery biznesowej i gospodarczej.

III. „Uporządkowanie gospodarki ściekowej na terenie miasta Płocka” - kompleksowy projekt opracowany przez Wodociągi Płock Sp. z o.o. Realizacja zadania zostanie podzielona na dwa etapy. Celem projektu jest uporządkowanie gospodarki ściekowej na terenie miasta Płocka obejmujące swoim zakresem budowę kanalizacji sanitarnej, przebudowę i rozbudowę oczyszczalni ścieków, rozdział kanalizacji ogólnospławnej (poprzez budowę kanalizacji deszczowej i renowację kanałów ogólnospławnych). I etap projektu został wpisany na listę projektów indywidualnych dla Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013, Priorytet I – Gospodarka wodno-ściekowa. Szacunkowa kwota dofinansowania – 99,70 mln zł.

IV. "Region Płocki - regionem europejskim" projekt, którego inicjatorem i realizatorem jest Związek Gmin Regionu Płockiego (Miasto Płock jest partnerem projektu). Realizacja projektu jest zamierzona na 39 miesięcy (od 1 lipca 2007 do września 2010). Budżet projektu wynosi 304.900 euro, z czego 254.016 euro (84%) stanowi dofinansowanie z Norweskiego Mechanizmu Finansowego. W ramach projektu przewiduje się:

- organizację i dofinansowanie szkoleń pracowników administracji o profilu zawodowym i językowym;
- realizację szkoleń dla organizacji pozarządowych nt. zadań i sposobów funkcjonowania administracji, dla administracji nt. funkcjonowania organizacji pozarządowych oraz dla organizacji pozarządowych i administracji nt. zasad realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego;
- opracowanie i realizację szkoleń w obszarze dobrego zarządzania (good governance);
- organizację Centrów Edukacji Społecznej (w 16 lokalizacjach);
- przygotowanie administracji gmin i wdrożenie systemu ISO 9001-2000;
- opracowanie i wdrożenie koncepcji e-Urzędu w gminach uczestniczących w projekcie.

V. „PASDEL – PRACTISING SUSTAINABLE DEVELOPMENT THROUGH E-LEARNING” - Celem projektu jest rozszerzenie i ulepszenie oferty szkoleniowej z zakresu zrównoważonego rozwoju miast/organizacji/przedsiębiorstw. Inicjatywa jest odpowiedzią na potrzebę podnoszenia kwalifikacji lokalnych decydentów: przedstawicieli władz lokalnych, kadry

kierowniczej przedsiębiorstw i instytucji oraz specjalistów, którzy nie mogli znaleźć odpowiedniej, multidyscyplinarnej oferty szkoleniowej dla swoich pracowników. Całkowita wartość projektu Miasta Płocka - 48.109 EURO. Projekt współfinansowany ze środków Komisji Europejskiej w ramach Programu Leonardo da Vinci w wysokości 38.109 EURO dla Miasta Płocka na podstawie umowy Nr 2006-FR/06/B/P/PP-152572 podpisanej w dniu 19.12.2006 roku. Okres realizacji projektu: 01.10.2006 – 30.09.2008

VI. „Budowa dróg dojazdowych (krajowych) do II przeprawy mostowej w Płocku Etap I. Budowa odcinka I i II” - Celem projektu jest zwiększenie spójności transportowej miasta Płocka i regionu w obszarze dróg krajowych nr 60 i nr 62 oraz polepszenie dostępności przestrzennej i inwestycyjnej terenów położonych w obszarze planowanej inwestycji. Realizacja I Etapu dróg dojazdowych stanowi kontynuację inwestycji budowy II przeprawy mostowej przez rzekę Wisłę wraz z dojazdami i jako inwestycja bezpośrednio i funkcjonalnie powiązana z budową II przeprawy mostowej włączy wybudowany most do układu komunikacyjnego miasta Płocka. Zwiększy to dostępność komunikacyjną miasta, poprawi bezpieczeństwo ruchu drogowego, odciąży jedyny funkcjonujący w Płocku most drogowo – kolejowy oraz poprawi jakość życia mieszkańców. Projekt współfinansowany w wysokości 91 322 002,50 PLN ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Transport.

Projekty zrealizowane:

I. „ADHOC Rozwój Historycznych Starówek w Środkowej i Wschodniej Europie dostosowany do Społecznych i Demograficznych Zmian”

Cel projektu - modelowy rozwój i implementacja innowacyjnych rozwiązań dostosowanych do wymogów teraźniejszości odnowy zabytkowych starówek. Działania te dotyczą odnowy starówek zgodnie z wymogami konserwatorskimi i utrzymania ich w możliwie oryginalnym stanie, jak również strategicznego dostosowania zabudowy historycznej do zmieniających się warunków demograficznych i społecznych, tworząc przy tym podstawę do długotrwałego wykorzystania przestrzeni starówki.

Całkowita wartość projektu dla Miasta Płocka - 115.776 EURO

Miasto Płock w ramach projektu otrzymało dofinansowanie w kwocie 87.766,50 EURO z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG IIIB CADSES na podstawie umowy podpisanej w dniu 16.06.2006 roku.

Okres realizacji projektu: 15.10.2004 – 28.02.2008

II. „EuRoB II – Instytucjonalizacja Europejskiego Szlaku Gotyku Ceglanego (EuRoB) –

marketing inspirowanego kulturą i historią turystycznego szlaku dziedzictwa gotyku ceglanego oraz związanych z nim ofert kulturalnych”

Cel projektu - Utworzenie samodzielnej instytucji zarządzającej Europejskim Szlakiem Gotyku Ceglanego po roku 2007, kiedy to dobiega końca współfinansowanie projektu przez Unię Europejską.

Calkowita wartość projektu dla Miasta Płocka - 20.000 EURO

Projekt otrzymał dofinansowanie w kwocie 15.000 EURO ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Sąsiedztwa INTERREG III B Region Morza Bałtyckiego, na podstawie umowy Nr 131/OPZ/Z/1621/05 podpisanej w dniu 30.09.2005 roku.

Okres realizacji projektu: styczeń 2005 – grudzień 2007

III. ”Od bierności do aktywności”

Cel projektu - Przeciwdziałanie zjawisku bezrobocia i wykluczenia społecznego wśród bezrobotnych osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym i umiarkowanym.

Calkowita wartość projektu - 670.144,80 PLN

Projekt otrzymał dofinansowanie w kwocie 481.230,98 PLN ze środków Unii Europejskiej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich na podstawie umowy Nr 41/WUE/0066/III/05/F podpisanej w dniu 18.11.2005 roku.

Okres realizacji projektu: 18.11.2005 – 31.03.2008

IV. „Przebudowa i modernizacja ul. Tumskiej wraz z infrastrukturą w Płocku – etap II i III”

Cel projektu - Aktywizacja rozwoju społeczno – gospodarczego w rejonie rewitalizacji ulicy Tumskiej poprzez zachęcanie do rozwijania nowych form aktywności gospodarczej generujących miejsca pracy oraz oferowanie infrastruktury do prowadzenia działalności dostosowanej do potrzeb nowych przedsiębiorstw, przy równoczesnej trosce o ochronę środowiska naturalnego warunkującego zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy.

Calkowita wartość projektu – 22.169.261,18 PLN

Projekt otrzymał dofinansowanie w wysokości 2.917.361,67 PLN ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego, na podstawie umowy Nr Z/2.14/III/3.3.1/1552/05/U/99/06 podpisanej w dniu 31.10.2006 roku.

Okres realizacji projektu: 28.02.2006 - 15.03.2007

V. „Światelko w tunelu EFS”

Cel projektu - Przeciwdziałanie zjawisku wykluczenia społecznego i promocja aktywnej polityki

społecznej poprzez wsparcie grup szczególnego ryzyka. Projekt adresowany był do osób długotrwale bezrobotnych tj. powyżej 24 miesięcy od ostatniej rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy, korzystających ze świadczeń Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz pracowników MOPS w Płocku.

Całkowita wartość projektu - 945.330 PLN

Projekt otrzymał dofinansowanie w kwocie 756.264 PLN ze środków Unii Europejskiej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich na podstawie umowy Nr DWF_2_1.5_184 podpisanej w dniu 25.04.2006 roku.

Okres realizacji projektu: 01.05.2006 - 31.10.2007

VI. „URBAMAS – System Zarządzania Przestrzenią Miejską”

Cel projektu - Opracowanie metod oraz efektywnych i praktycznych narzędzi zarządzania rozwojem miasta (włączając w to 4 fazy: prognozowanie, planowanie, rozwój, wdrażanie oraz monitorowanie i ocena), które mogą być wykorzystane w zintegrowanym, zrównoważonym systemie zarządzania przestrzenią miasta.

Całkowity plan wydatków dla Miasta Płocka - 38.859,27 EURO

Miasto Płock otrzymało dofinansowanie w kwocie 30.019,86 EURO ze środków Unii Europejskiej w ramach Inicjatywy Wspólnotowej URBAN II na podstawie umowy podpisanej w dniu 22 czerwca 2006 roku.

Okres realizacji projektu: 01.03.2006 – 30.04.2007

Na terenach wyznaczonych do rewitalizacji niezależnie od zapisów niniejszego Programu osoby prywatne, instytucje, przedsiębiorcy realizują projekty przyczyniające się do rewitalizacji zdegradowanych osiedli.

Rozdział V. Finansowanie projektów rewitalizacyjnych

Projekty wpisane do niniejszego Programu będą finansowane z:

- Budżetu Miasta Płocka,
- Miejskiego i Powiatowego Funduszu Ochrony Środowiska,
- bezzwrotnych środków zewnętrznych,
- zwrotnych środków zewnętrznych (kredyty komercyjne itp.)
- środków z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej
- innych, w tym ze środków prywatnych.

Projekty rewitalizacyjne podejmowane przez prywatnych inwestorów będą mogły uzyskać dofinansowanie z Budżetu Miasta Płocka w ramach przyznawanych przez Radę Miasta Płocka dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków znajdujących się na terenie miasta Płocka zgodnie z Uchwałą Nr 229/XVI/07 Rady Miasta Płocka z dnia 27 listopada 2007 r.

Szczegółowy plan finansowy stanowi załącznik nr 2 .

Część V. Wdrożenie, realizacja, monitorowanie i aktualizacja Programu Rewitalizacji

Rozdział I. System wdrażania, monitorowania i oceny Programu Rewitalizacji.

1. Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Płocka przyjmowany jest i aktualizowany uchwałą Rady Miasta Płocka.
2. W celu wdrażania i monitorowania Programu Prezydent Miasta Płocka w drodze zarządzenia powoła Komitet Monitorujący.
3. Do zadań Komitetu Monitorującego należy, w szczególności:
 - ✓ przyjmowanie raportów okresowych oraz raportu końcowego z realizacji Programu
 - ✓ rozpatrywanie wniosków zmian do Programu
 - ✓ przedkładanie Przewodniczącemu Rady Miasta Płocka projektów aktualizacji Programu
 - ✓ kwalifikacja obszarów rewitalizacji.
4. Posiedzenia Komitetu Monitorującego odbywają się nie rzadziej niż raz na pół roku.
5. W pracach Komitetu Monitorującego mogą brać udział eksperci w dziedzinie rewitalizacji.
6. Funkcję Koordynatora ds. Rewitalizacji będzie pełnił Zespół Rewitalizacji Miasta Wydziału Gospodarki Mieszkaniowej Urzędu Miasta Płocka.
7. Do zadań Koordynatora ds. Rewitalizacji należy:
 - ✓ przyjmowanie wniosków o wpisanie projektu do LPR
 - ✓ przygotowywanie projektów aktualizacji LPR
 - ✓ opracowywanie polityki rewitalizacji Miasta
 - ✓ wyznaczanie potencjalnych obszarów rewitalizacji
 - ✓ koordynacja Programu na obszarze Płocka
 - ✓ inicjowanie i organizowanie przedsięwzięć informacyjnych i promocyjnych dotyczących zamierzeń rewitalizacyjnych
 - ✓ monitorowanie przebiegu oraz ocena efektywności i skuteczności realizacji Programu
 - ✓ sporządzanie raportów okresowych oraz raportu końcowego z realizacji Programu
 - ✓ współpraca z realizatorami projektów
 - ✓ współpraca z partnerami społecznymi i gospodarczymi
 - ✓ współpraca z administracją rządową oraz samorządową w zakresie wykorzystania

funduszy strukturalnych na projekty rewitalizacyjne

- ✓ inicjowanie i koordynacja wniosków o dofinansowanie przedsięwzięć rewitalizacyjnych ze środków zewnętrznych, w szczególności z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej
 - ✓ dokonywanie wieloaspektowych analiz Miasta pod kątem identyfikacji zjawisk kryzysowych i ich przyczyn w sferze przestrzennej, ekonomicznej, socjalnej i kulturowej.
8. Realizatorami projektów zapisanych w Programie, wykonywanych ze środków Budżetu Miasta Płocka będą:
- x komórki organizacyjne Urzędu Miasta Płocka określone jako podmiot odpowiedzialny za realizację projektu
 - x jednostki organizacyjne Miasta Płocka
 - x inne podmioty, pod warunkiem uzyskania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane zgodnie z Uchwałą Nr 229/XVI/07 Rady Miasta Płocka z dnia 27 listopada 2007 r.
9. Realizatorami projektów zapisanych w Programie, realizowanych ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w ramach Priorytetu V, Działanie 5.2. Rewitalizacja miast będą, zgodnie z zapisami Uszczegółowienia do RPO WM:
- jednostki samorządu terytorialnego, ich związki i stowarzyszenia,
 - jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego posiadające osobowość prawną,
 - instytucje kultury,
 - szkoły wyższe,
 - organizacje pozarządowe,
 - kościoły i związki wyznaniowe oraz osoby prawne kościołów i związków wyznaniowych,
 - spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe, TBS,
 - jednostki sektora finansów publicznych posiadające osobowość prawną,
 - przedsiębiorcy działający w partnerstwie publiczno-prywatnym.

W celu oceny postępu realizacji i efektywności wdrażania poszczególnych projektów i zadań inwestycyjnych w ramach Programu Rewitalizacji prowadzony będzie monitoring finansowo – rzeczowy w postaci raportów okresowych. Raporty okresowe będą przygotowywane przez Koordynatora ds. Rewitalizacji w oparciu o raporty cząstkowe przedkładane przez podmioty

odpowiedzialne za realizację zadań.

Rozdział II. Wskaźniki produktów i rezultatów.

Zgodnie z Uszczegółowieniem RPO WM realizacja projektów wpisanych do Programu będzie monitorowana na poziomie następujących wskaźników: produktu i rezultatu.

Nazwa wskaźnika	Jed. miary
Wskaźniki produktu:	
Liczba projektów z zakresu rewitalizacji obszarów zdegradowanych	szt.
Liczba projektów dotyczących adaptacji budynków na cele kulturalne/turystyczne	szt.
Liczba projektów dotyczących adaptacji budynków na cele społeczne	szt.
Liczba projektów dotyczących adaptacji budynków na cele edukacyjne	szt.
Liczba budynków poddanych renowacji	szt.
Liczba obiektów zmodernizowanych z przeznaczeniem na cele kulturalne/turystyczne	szt.
Liczba projektów walki z przestępczością i poprawy bezpieczeństwa mieszkańców	szt.
Liczba projektów dotyczących porządkowania publicznej przestrzeni miejskiej	szt.
Liczba odnowionych budynków mieszkalnych	szt.
Liczba budynków mieszkalnych zaadaptowanych na mieszkania chronione (socjalne)	szt.
Wskaźniki rezultatu:	
Liczba utworzonych miejsc pracy na obszarach rewitalizowanych, w tym kobiety	osoby
Powierzchnia obszarów poddanych rewitalizacji	m ²
Liczba osób korzystająca z obiektów poddanych rewitalizacji	osoby

Poprzez powyższe wskaźniki rozumie się:

1. Produkt – bezpośredni, materialny efekt realizacji przedsięwzięcia mierzony konkretnymi wielkościami (długość drogi, oddana do użytku powierzchnia itp.)
2. Rezultat – bezpośredni wpływ zrealizowanego produktu na otoczenie społeczno – ekonomiczne uzyskany natychmiast po zakończeniu projektu (liczba osób korzystających z nowej lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej, stworzenie x nowych miejsc pracy itp.)

Rozdział III. System okresowej aktualizacji Programu we współpracy z lokalnymi partnerami społeczno – gospodarczymi.

Aktualizacja Programu podlega konsultacjom społecznym. Koordynator ds. Rewitalizacji opracowujący dany dokument ogłasza w prasie lokalnej oraz na stronie internetowej Urzędu Miasta Płocka informację o ww. konsultacjach, terminie ich przeprowadzenia oraz adresie strony internetowej, na której zamieszczono projekt dokumentu. W wyznaczonym terminie każdy będzie mógł wyrazić opinię nt. projektu. Nieprzedstawienie opinii w terminie oznaczać będzie rezygnację z prawa jej wyrażenia. Po zakończeniu konsultacji Koordynator ds. Rewitalizacji przygotowuje sprawozdanie z przebiegu i wyników konsultacji, zawierające w szczególności ustosunkowanie się do uwag zgłaszanych w trakcie konsultacji wraz z uzasadnieniem oraz podaje ww. sprawozdanie do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.

Aktualizacja Programu na poziomie operacyjnym

Celem aktualizacji jest identyfikacja nowych projektów, które mogą być realizowane na obszarach objętych rewitalizacją.

Wpisanie projektu do Programu odbywać się będzie na podstawie wniosku o wpisanie projektu do LPR złożonego za pośrednictwem Zespołu Rewitalizacji Miasta Wydziału Gospodarki Mieszkaniowej Urzędu Miasta Płocka w terminach do dnia: 10 marca, 10 maja, 10 sierpnia, 10 listopada w latach realizacji Programu. Wzór wniosku o wpisanie projektu do LPR stanowi załącznik nr 5 do niniejszej Programu.

Aktualizacja Programu na poziomie strategicznym

Celem aktualizacji jest dokonywanie wyborów o charakterze strategicznym, wypracowanie kierunków rozwoju procesu rewitalizacji z uwzględnieniem kolejnych zdegradowanych obszarów miasta. Ustalenie aktualnych potrzeb oraz priorytetów na poziomie miasta dotyczących typów projektów, które powinny być realizowane w pierwszej kolejności oraz wyboru nowych obszarów do rewitalizacji, na których miasto powinno koncentrować działania związane z rozwojem społeczno-gospodarczym.

Aktualizacja roczna, następować będzie do końca września każdego roku, co pozwoli w planowy sposób uwzględniać zmiany programu w pracach nad budżetem miasta na kolejny rok.

Rozdział IV. Promocja Programu Rewitalizacji

1. Koordynator ds. Rewitalizacji:

- zapewnia wszystkim zainteresowanym możliwość uzyskania informacji na temat Programu poprzez podanie do publicznej wiadomości adresu e-mail oraz numeru linii telefonicznej, pod którymi udzielane są stosowne informacje;
- zapewnia zainteresowanym możliwość uzyskania ogólnych informacji na temat funduszy strukturalnych za pośrednictwem poczty elektronicznej oraz telefonicznie. Podaje do publicznej wiadomości adres e-mail oraz numer linii telefonicznej, pod którymi można uzyskać stosowne informacje;
- zapewnia publikację, co najmniej w wersji elektronicznej, materiałów informacyjnych i promocyjnych dotyczących Programu, w szczególności: uchwały Rady Miasta Płocka, sprawozdania z realizacji programu, materiały informacyjne i promocyjne, wzory wniosków.

2. Instytucja Zarządzająca RPO WM odpowiedzialna jest za przeprowadzenie działań informacyjnych i promocyjnych związanych z wykorzystywaniem funduszy strukturalnych. Działania informacyjne i promocyjne mają na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu wiedzy o możliwościach pozyskania wsparcia finansowego z funduszy Unii Europejskiej oraz stworzenie dobrego klimatu dla absorpcji pomocy strukturalnej w Polsce.

3. Wszyscy beneficjenci uzyskujący wsparcie ze środków funduszy strukturalnych są zobowiązani do stosowania działań informacyjno-promocyjnych zgodnie z zapisami Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.